سلسلهٔ نشریات روزنامهٔ اصلاح

پت مینه

اثر : «کشککی»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

پېژندنه

اول ټوک

یو سړی و چه (محمود) نومېده او کسب ئې دکانداري و .

د (محمود) دکانداري ځنی به فقط دومره شی هره ورځ په لاس ورتله، چه د خپلې دعیالداري بوئی پههغه باندې دقوت اولا یموت وسیلې برابره ولی او په مشکل سره بوئی خپل رأس المال په هغه سره ساته اود قرضدارانو اودمعامله دارانو خوله بوئی بندوله اوله کومه ورځ به په دکان کښې نه کیناستو اوبائی چاله دکانه څه شی نه آخسته. نودی خوار به د خپل دصبا اوبیګا خرڅ ته حق حیران وه .

دده کورنی عبارت وه له یوې ښځې. او دوه هلکانو څخه چه په نامه یو په (مجید) اوبل په (حمید) سره یادیدلو .

اګر که ددې کورنی ګذران دخوراك اودپوښاك له لوری چندانی ښه نه و، مګر سره له دې هم هر کله چه دوی دخپلې بړستنې په‌اندازه سره پښې غزولی او هر قسم چه کیده خپله ګذاره بوئی سره کوله، نوغیر له دې څخه چه دخپلو اوپردیو په نظر کښې دخوارانو په شانې راتلل دوی پخپل کور کښې سره خوشحال اوآرام اودادفقیری کور به دوی ته لکه یو پادشاهی ښکاریده، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه، او د دوی په‌منځ کښې دهغوی مور (فاطمه) په کار او انتظام سره بخته وه .

مګر ددنیا پیښې داسې دی چه‌تل نه دفقیر، فقیری؟ اونه دپادشاه، پادشاهی پاتی کیږی اوهمیشه ددې عالم راحت سره زحمت، او ګل سره اغزی موجود دی، نوناڅاپه‌دې فقیری کورنی ته هم یو لوی مصیبت واقع او ددوی ګټیالی (محمود) ورو سته له لږې رنځوری څخه مړ شو اودوئې ګردنه‌یوالحی په ویر کښې کینول، بلکه له خاور واو ایرو سره ئې برابر کړ او .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده اوی مکتبی زوی (مجید) دخپل دپلار د مړ کېدو په وخت کښې شل کلن و او پل ورور ګی (حمید) د پنځه لسو کلو څخه زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل کتیالی ګی له لاسه ایستلی و ، پخپل کور کښې ګی غیر له فقر او مسکنت او د قرضدارانو غوښتنې او لږ د دکان له جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له هغه ی اجناسو څخه ګی هم د خپل د مړی ګور او کفن ، او هم د قرضدارانو څخه تسکین ، او هم خپله ګذاره په ډېر ذول او زول او مشکل سره کوله .

دوی ګرد په دی باندی ښه پوهېدل که بله کومه اساسی چاره او وسیله د خپل د ژوندون لپاره روغه نه کړی ، نو هغه وخت به اری نه وی چه د هغوی دا لږ څه جنس چه پاتی دی ، او هره ورځ ګی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، او په ګېډه باندی خوړل کېږی ، او قرضدارانو باندی ویشل کېږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاګه او بیابان کښې پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم یو کار او غریبی کښې واچوی تر څو چه د هغې له ګټې څخنی د خپلی مور او ورور او د کورساتنه وکوی .

مګر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت او عزت او پنګه بلله شی) ستر ګی پټی کړی ، او په معمولی کار و باندی (چه نتیجه به ګی لکه د دوی دپلار د ژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر او تذبذب کښې (مجید) خوار څو هفتی نور هم په مکتب کښې پاتی شو ، او زړه ګی و چه هر رنځ او تکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مګر د مکتب ګټه له لاسه په ورېا سره و نه باسی ، تر څو چه د فارغ التحصیلی سند په لاس رانه وړی .

مګر (مجید) خوار پخپل دی عزم او اراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی چه زمانی گردکار و نه‌د انسان دمیل اودخواهش څخه چپ پیښیږی اودروزگار تګ همیشه دانسان پخلاف لو یږی او له همدی جهته دی چه په گرده دنیا کښی به هیڅوک داسی پیدا نشی چه د فلک گردشه به پېښی نه لری اود دنیا د گردو پیښو ځنی به تل خوښ وی . او بنائی چه په داسی پیښو کښی دانسانانو قصور وی چه هغوی د دنیا و اقعات په بد ه اړ وی او گر دی پیښی د خپل خیال څخه چپ تفسیر او تعبیر کوی .

نوچاره په‌ده بانده منحصره شوه چه (مجید) خپل آخرینی تصمیم و نیسی، ځکه چه دده کنډه رنډه مور (فاطمه) اووړی تږی وروړ (حمید دده) کښی او پالنی اومرستی ته اړ او محتاج وو اودوی به‌ده ته بانه کوله چه دکور اودوروراودمورغم وخوری، اوکه نه دری به له لوږی او تندی ځنی لهلا سه ووزی .

ده غوښته چه مدرسی ته لاړ شی، مگر دانسانیت او اسلامیت وظیفی لده څخه نورشی هم غوښتل او هغه داوچه دمورنی حق اودکورنی ضروریاتو ته هم پام ولری .

(مجید) مجبور و په هغه چه زړه ئی غواړی پښه کیږدی ، او له تعلیم اوتربیی ځنی لاس واخلی اود مکتب دتګ اوراتګ څخه پښه ونیسی ، لکه چه همداسی ئی هم وکړ او .

یوه ورځ صباځی (گهیځ) مکتب ته تللی، پخوا لدی څخه چه دمکتب زنگ و واهه شی ، دخپ ذکلاس گردو دوستانو اوآشنایانو سره ئی ولیدل ، دگردو سره ئی خدای پامانی او وداع وکوه اوخپل کتابونه اوقلمونه اومشوانی اونور شیان ئی دهغوی په منځ کښی دیادګار په دول و ویشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په داسې یو ډول چه زړه ئې هم نه کیده، په ژړا سره له مکتبه بهر شه.

(مجید) خوار هیڅ نه پوهیده چه اوس چیرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندې پیل وکړي؟.

گرده ورځ لکه لیوني دې خوا هغه خوا وګرځیده، او د شپې په تیاره کښې په نا امیدي او حسرت سره چه ستونی ئې له ژړا څخه ډک و، خپل کورته ورغی. ستړی ستومانه راغی او همغسې خیلي مور او ورور غوندي په خپله بستره باندې نهار پریوت.

گویا لمړی ځلی دی چه (مجید) د ژوندون تریخ غوړپ وڅکلو، او لږ څه وپوهید لو چه په هوسائي سره شپې او ورځې تیرول څومره گران دي. دی په دې اندازه سره غمجن او خفه و، چه د خپل د ځان د وژلو په فکر کښې واوید، مگر زړنتیا او غیرت ورته ودریده او له خپل ځان سره ئې وویل چه د خپل ځان په وژلو اگر که په ظاهري څو ورځې آرامیږم مگر په واقع کښې د خدای په نزد په آخرت کښې مسئول او گرمیږم، او هم مور او ورور مې خوار او زار پاتې کیږي - نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندي د میړانې ملا کلکه وتړم، او د خپل د ښه ژوندون په ذریعه سره، د خپلې مور او ورور ژوندون هم ښائسته او په هوسائي کړم.

په مجرد د تیرید لو د دې خیال، دده په زړه کښې سمدلاسه هغه خفگان او پریشاني په خوشحالي او ډاډینه باندې بدله شوله او په دې خبره باندې ئې عزم او اراده ټینګه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازې ښه والي څخه ډک دی په دې شرط سره چه انسان زیار وکاږي او په ځان باندې زحمت ونیسي نو څوک چه د دنیا آرامي او خوشحالي دده په برخه شي او په ژوندون کښې هر له رازې نعمت او هوسائي څخه فائده من وگرزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بدکاره یعنی دخپل د ځان له ورلو ځنی په عین مایوسی اوناامیدی کښی څرنګه (مجید) مخ وګرزاوه، اوهغه ژوندون ته چه څو دقیقی وړاندی له دی څخه ئی، هغه په بده سترګه کتلو، او له هغه څخه بیزاره شوی و، اوس په ښه سترګه ورته ګوری، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری، او پو هیږی چه په دنیا کښی هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه دانسانی په عزم او اراده سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان دراودنکی د ټینګی ارادی او کلك عزم وی.

ولی چه داګردشیان ئی په مکتب کښی خوځلی، اوستلی او له خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار، اوریدلی و.

څو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده، او له هغه څخه دخپلی دګورنی دقوت لا یموت وسیله پیدا کاندی، پیدا نشوه، او په لاس ئی ورنه غله،، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښی بخت و او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښی همدا خبره پرته وه چه بیا ئی په هره

وسیله سره چه وی باید کار وکړم، او له بیکاری څخه چه دګردو اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم.

دیوی میاشتی تګ او راتګ او لټو لوځنی وروسته، په یوه تجارتی مؤسسه کښی یوه معمولی تنخواه (مجید) خانته پیدا کړه، اګرکه دا تنخواه ډیره لږه وه، مګر له هیڅه ښه وه، او دده دکورنی

سپوره ډوډۍ لاهدې خښه بودیده ، او دهغې په واسطه سره ددوی هغه هلاکت او بدبختي چه له پرې میاشتې یا څلو پنځو شپږو راتیسې په دوی باندې راغلې وه ، سپکیده .

اوس چه (مجید) ته کارپیدا شو او وئې لیده چه د ده دپلار د مړکیدو له ور څخه وروسته پاد دوی په کورکښې اول ځلې لوګی پورته شو، او د تودې ډوډۍ خوندئې په مزو مزو سره وڅکلو ، نوسمدلاسه یوبل شوق ئې په زړه کښې واوید ، او هغه داو ، چه اګرڅه دورځې له مخې نوکریم ، او دخپل دبادار دکارو په سر رسولو باندې مصروف یم ، مګر لیده دی چه دشپې له مخې خپل هغه درسونه او سبقونه (چه په دې څو کلو کښې مې په مکتب کښې لوستلي دي ؛ او اوس له مجبورتیا بیرته پاتې دي) بیاشروع کړم ، ترڅو زما داڅوکلنې زحمتونه او خواري چه په مکتب کښې مې ایستلې ، او زما دمرحوم او غریب پلارپیسې په هغه باندې خرڅې شوې دي ، ابته او خرابې نشي ، او په پای کښې زه هم وکولای شم چه دهغې له فائدې څخه له نن څخه زیاتې ګټې ځان ته په لاس راوړم .

اګرکه داکار هم سخت کارو ، او دهرچا دلاسه نه وه پوره ، چه دورځې او دشپې له مخې پورته مصروف وي ، او یوه ګړې هم هوسائې ونه لري، مګر (مجید) له هغو ځلمیانو څخه نه وچه هغوی له کاره ژرژر ستړي کیږي، او په لږڅه کارکولو سره فی الحاله په چیغو شي او وائي چه ستړی ستومانه شوی یم او ضروردي چه اوس څو لږ څه تفریح او تنفس وکړو ترڅو زما دلاسه تللي قواوې بیرته په ځای راشي .

په پای کښې (مجید) ددې ضرب المثل په فحوا چه « لټونکی ، موندونکی دی » د خپل په دې مقصد باندې هم ورسیده او په یوه لیلیه دحقوقو مدرسه کښې، وروسته له ورکولو دامتحان څخه قبول شو، او په شپږ میاشتني امتحان کښې کامیاب ګرزېدلی عالی الاعلی درجه ئې وګټله او دده نوم نه یوازې دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښې بلکه دښار په ګردو رسمي او نیم رسمي او ملي اخبارو کښې، سره دعکسه دده ، په پښتو لیکو سره خپور ، او په ګرد و مهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور اوویړانده شو،او ددې شهرت په اثر کښې ده ته دیوې لوئې حکومتي اداري له خوا بلنه وشوه،چه دې هلته کار وکړي .

نو ده هم له خپل بادارسره خدای پاماني کړی ، له هغې تجارتي مؤسسې څخه وتلی،په هغې رسمي اداري کښې ننووت ، او هلته ئې هم خپل مفوضه کارونه،په داسې امانت داري او فعا لیت سره تر انجامو ل ، چه دمربوطه اداري ګردوآمرینواومامورینو به د (مجید) دکا رو اود اخلا قو ستائل ا و تمجید کا و ه . اودی به په دې صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دې ستائني به دده په زحمت کښي او زیار ویستلو باندې ډیر اثر اچا وه اوده به لا زیات کا ر کاوه اوخپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لا ډیر ښه ښکا ر ه ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو ، او هلته به ډیره زیا ته اندازه سره د خپلو استاذا نو د مینې وړ ګرزیدلی، شاګردانو به هم ده سره ډیر محبت کاوه،او ده هم څرنګه چه پخپلو سبقوکښې زیار اوزحمت ویستلو ، هغسې به په امتحانوکښې هم تل اول نمبر ووت ، تر دې چه په خپل زړه پورې ښه شهادتنامه ئې ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر اود خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش اورتبه هم اوچته شوه ، اوپه دې اصول سره دده ژوند ورځ په ورځ ښه کیده ، اودده په سیوري کښې ، مور او وروړئي هم په هوسائي شول ، اود دوی کور د سعادت اود نیکبختي مینه وګرزیده ، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زیار او زحمت ویستلو په اثر سعادتمن اونیکبخت شو ، اوپه خپل مقصد باندې هغسې ئې چه غوښته ، ورسیده .

وروسته له دې څخه هغه کچنی کورنی د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډیره آرامی اوهوسائي سره تیره ولې او (مجید) د خپلې مور ډیر عزت اوخدمت کاوه او دومره ئې

به زړه سره ګه سره ورته کتل ، چه تقریبا د دی رضامندی او خوشحالی ګټل ئی وروسته له نمانځه او روژی څخه خپل ځان باندی لکه د عبادت ګرزولی و ، او هم دا رنګی به ئی د خپل د ورور (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو ، او د ده په روزنه او تربیت کښی به ئی هم ډیر زیات زیار ویستلو او شپه او ورځ به په همدی فکر کښی وچه د ده په زړه پوری د ده ورور (حمید) په خپلو سبقو کښی مشغول وی ترڅو چه په امتحانو کښی کامیاب او په نتیجه کښی ئی د خپل د مکتب دوره پای ته رسولی د شهادتنامی په اخیستلو باندی بریالی شی .

دوهم ټوک

څو کاله همداسی په خوښی او خوشحالی سره په دی کچنی مسعودی کورنی باندی تیری شوی او (مجید) څرنګه چه د زیاتی کسبی خاوند و ، او یو څه مبلغ پیسی ئی په بانک کښی هم درلودلی نو مور ئی د ده د واده په فکر کښی ولویده ، او په دی موضوع کښی ئی خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړه . مګر (مجید) د دی خبری څخه سرو غړولو او و ئی ویل چه زه اوس د خپل د واده د پاره تیار نه یم .

هو مګر چه د ده مور به د دی باندی په دی موضوع کښی زور اچاوه ، او څو ځلی او په څو ورځو او څو مجلسو کښی ئی په ده باندی د واده په نسبت اصرار کاوه ، غیر له همغه یو مبنی ځواب څخه بل ځواب به ئی له ده څخنی نه آوریده ، تر دی چه وروسته له ډیر ګفتګوی او خبرو څخه (مجید) د خپل د زړه خبره خپلی مور ته ښکاره کړه ، او و ئی ویل چه زه غواړم ترڅو چه د (حمید) د مکتب دوری پای ته نه وی رسیدلی ، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورور ته یو ځای واده وکړم ، د دی خبری په مقابل کښی د ده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئی په دی موضوع کښی څه ونه ویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډیر شوق اوذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډیر موفقیت او کامیابی سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو . او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیارۍ او پوهنی سره مشهوره و ، او په ګردو شپږ میاشتنی او کلنی امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت . او له شلو څلو څخه ئې زیات ، د خپل د مکتب د مدیر له خوا ، د افتخار او د لیاقت پانه آخستی وه .

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شی څخه لږ والی او سپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمی ضروریات به ئې (اګر که ډیری پیسی به هم ورباندی لګیدلی) سره برابره ولی او تل به په دی خیال کښې و ، چه خپل دی کچنی ورورته دژوندون لار وروښئی ، او دده حیات د بدبختی له تیاری څخه ، د سعادت او نیکبختی رڼاته وروباسی . او هر وخت چه دا خبره دده په زړه کښې تیریده ، چه دی دخپل کچنی ورور په نسبت ، د خپل د ورورولی لازمی وظیفی په ښه شانی سره انجاموی ، د خوشحالی او خوشبختی ځلا نده به ئې په زړه کښې وبریښیده ، او خپل ځان به ئې دجهان له سعادتمندانو څخه شمیره .

هو ! هغه څوک چه خپله انسانی او وجدانی وظیفه پای ته رسوی څه عوض او بدله به له دی څخه زیات مومی چه دخپل د هغی وظیفی پیژندلو په واسطه ، دنیوی او اخروی سعاداتو ته رسیږی ، او د خالق او دمخلوق رضامندی د هغی په واسطه سره لاس ته راوړی .

(حمید) هم هرکله چه دخپل دلوی ورور دا مهربانی ، او دا روزنه ، او دا شفقت او دا لورینه لیده ، یوغیبی قوت او قدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده ، او روح به ئې خوشحالیده او په دی واسطه سره به ئې په ګردو سختیو او مشکلاتو باندی بری مونده کاوه او ټول به ئې خپلو پښو لاندی کړی ، دخپل دموفقیت په لوری تلو .

(مجید) هم له دی خپل ژوندانه څخه ډیر خوشحال و ، ولی چه دراودونکی دیوی مهربانی مور لکه (فاطمه) او یو وظیفه شناس تابعداره خوش اخلاقه ورور لکه (حمید) و ، او دی هم له دی څخه څه زیات شی ته چندانی اړنه و .

ولې چه سعادت او خوشبختي دومره ګرانه او سخته هم نه ده لکه
چه ځینې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شیان چه مونږ د سعادت
په لوري سموي زیات دي . بلې ! سعادتمن کیدل آسانه دي
مګر تل سعادتمن پاتې کیدل سخت بلکه شال دي .

هو! (مجید ـ حمید) او ددوی مور، دري واړه سره اوس خوش نصیب او سعادتمن دي
که ددوی دا سعادتمندي او خوش نصیبي تر ډیرو ورځو پورې پاتې شي .

ناڅاپه د دوی مور رنځوره شوه او په بستره کښې پریوته .

داوه ددوی د بدبختۍ لمړی منزل .

ددې رنځورۍ مور مرض ئې ډیر وځنډیداو ، او دوی ، ددې په درد او دوږهاندې
ستړي ستومانه شول او د ډاکټرانو به ئې ډیر خوش آمد و نه کول او ډیرې پیسې به ئې ښندلې، د شپې
او د ورځې به لا اهانده او ګرځانده وو .

(مجید) به د شپې له اوري تر ګهیځه د خپلې مور د چپرکټ په خوا کښې ناست و . او د ورځې
له ځۍ به خپل کارته تللو او د مور خدمت به ئې (حمید) ته پرېښودو ، (حمید) به هم د مکتب
له تګه پاتې او تر شپې پورې د خپل مور په خدمت کښې مصروف و .

(مجید) به د غرمې له رخصتي ځنې هم استفاده کوله او په یوګړائي موټر کښې به ئې له
ډاکتر او دوا سره په ولاړ ورتلو خپل ځان تر خپلې مور پورې رساوه .

او وروسته ددې له کتلو او پوښتنې او دوا ورکولو ، او د (حمید) د لازمه هدایاتو
ور کولو ځنې به بیرته به ډاکتر سره په موټر کښې خپل کارته ورته ، او حال داوه چه زړه به ئې
بالکل په خپلې مور پسې هم ډیر پخسیده ، او د ماز دیګر له خوابه هم وختي بیا په موټر کښې
د خپلې د مور خدمت لپاره له لازمه دوا و سره راتلو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د دا کسرانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول،اود (حمید) زیار،او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله،او ددی متل په اساس چه « د گورشپه په گورکښ نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری اومعالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه اوخپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انگولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدل، چه د دوی د نیکبختی پنگه د دوی له لاسه ووتله ، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سرکیږی .

هو! مور داولاد په نسبت د رحمت فرشته او درأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هرهغه اولاد چه مور لری نونو رخه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نوخه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه ورونه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول او خپل کورته بیرته وگرزیدل، کور د دوی په نظرکښ لکه گورداسی ښکاریده،او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرگ په لاره لاړه ، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه .

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ .

او (حمید) به هم چپ له پخوا څخه چه دمکتب درخصتی سره جق په کور کښ حاضروه اوس پس له ماښا مه کورته راتلی او دی هم په دی گوښی کور کښ یواځی او یکسه ناست او ډیر به خپه و ، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بساندی مشغول شی ، اوس چه به دی کور کښ راشی هك پك پاتی په یوی گوښی کښ چپ ا و خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه تول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لویسږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمی کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دورځی له ځی مکتب ته لاړ نشی ، نو دی خبری څخه به ویره وه چه چیری لمونی نشی ولی چه چټی خیالا ت ار بیکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و .

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چټی خبری په زړه کښی لو یدی او د شپی له ځی کله کله ځینی جنون آ میزه حرکات هم ځنی لدل کیدل نو هر کله چه دی به په کور کښی یوائی ملاست و، ځوك به دده په دی او ضاعو او حرکا تو باندی نه پو هید و ، اونه خبر یدو ، او له دی جهته به دی دواړو ، ورونړ باندی به ورځی په ډیر ځند ید لو سره تیر ید لی .

د ریم توك

(مجید) له یوائی تر ب ا و تنهـا ئی څخه ډیر په تنگ شو ، او نو ر دی وچه لیو نی شی ، نو دځینی ملگر یو او دوستا نو په‌مشوره، او د خپلی کو ر نی د ضر ور یاتو په‌تقاضا سره مجبو رشو، چه دواده کو لو په فکر کښی ولو یږ ی .

ځکه چه په حقیقت سره انسا نا ن گویا داسی خلق شویدی،چه په گر دوشیانو کښی دیوا و بل مرستی ته اړه او احتیا ج لر ی ، اوبی لدی اړ تو ب او احتیا ج څخه یوائی ژ وندون نشی کولای، اوله همدی سببه وچه« آ د م» علی نبینا وعلیه الصلو ة والسلا م ور و سته له دی چه« دالہی »(ج) په خلافت سره ئی په ځکه کښی افتخار بیا موندلو ،اوبخپل دار الخلافت کښی کینا ستلو پس له هغه ځنی‌چه حضرت « جبر ئیل» علیه ا لسلا م به د ده له حضوره ر خصتیده دی به له یوائی تو ب او تنها ئی ځنی‌ډیر متأ ثر کیده ، او د خدای تعا لی له مرحمته دده دمشغو لتیا ا و انسیت له خاطره بی بی«حو ا ، »علیها السلا م خلق شوه .

نو له دی‌جهته (مجید) هم لکه‌نو ر و ځلمیا نوغوندی ددی روحی احتیاجه ځنی متحسس شو ، او د یو ی ښې‌ښځی انتخا ب پسی ولو ید ه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر دا کار ده ته خورا ګران و ، ولې چه مورګۍ مړه شوې وه، او بله کومه نژدې خپله او خپلوانه ګۍ هم نه درلوده، چه په دې لوی کار کښې (چه ښځتانه ورته «د عمر سوهان» وائي) ده سره مرسته وکوي.

(مجید) ډیر وخت ددې کار په فکر کښې و، مګر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیدا کیده، تر دې چه په خپلو همسایګانو کښې ئې یوې بوډۍ ښځې سره ملاقات وکولو، او هغه ګۍ په دې ضرورت باندې وپوهوله.

ګویا چه زړې ښځې فقط دهمدې ښوکارو دپه سر رسولو لپاره ژوندی دی لکه چه د (مجید) وارهم په خطا لاړنه شو. ځکه چه هغه سپین سرې همسایه دده دوا ده دیارہ متوجه شواه.

داموضوع چه اول پلا دهغې سپین سرې په نظر کښې ساده، اومعمولي ښکاریده، وروسته ډیره سخته شوه ولې چه (مجید) به داسې نجلۍ پسې ګرزیده چه د ده په زړه کښې وه، او دې بوی به چه د هرې یوې نجلۍ صفت ورته کاوه، اوهویت به ئې ده ته و یل، ده به د هغې له کتلو، او کړلو ځنې په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه.

هو! د نکاح په مقدس امر کښې ډیر احتیاط، او ډیر وړاندې، او وروسته کتل په کار دي، او ډیر زیات لازم دي چه تل نا وي د زوم په زړه پوري وي، او په داسې موارد و کښې دنورو کسانو مداخله نه یوا ځې بیځایه بلکه مضره او بالکل چټې ده.

لکه چه وویل شول له یوې خوا (مجید) د نجلۍ په خوښولو کښې ډیر مشکل پسند او زرزري واقع شوی و، او له بل لوري به د نجلیو پلر وا و میندو هم له دې ځلمي څخه خپل ځانونه ژغورلو ولې چه په هغه اوله ورځ کښې چه (مجید) هغې سپین سرې ښځې سره په دې موضوع کښې خبرې کولې نورو پرد یو ښځو تر شا دده ګردې خبرې (چه د خپلې مفروضې

ښځي داوصافو په نسبت سره ئې بیانولې) واوریدلي او هغه ئې لکه چه د ښځو عادت دی زر ترزره په کلي ، او کور کښې خبري کړلې په سرددی دا متواتر انکار ، او مخ گرزول د (مجید) د هر رازی ښې او ښائسته نجنی د قبلولو څخه داخبر لا ټینګه کړه چه (مجید) لوبی کوی او په خلقو مسخري جوړوی ، او که نه داسي ښځه چه پدي صفت سره ئې ستائي چیرته پیدا کیږي.

لکه چه ښځو په پخپلو منځو کښې ویل ، اودا خبري ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تردیرو لري ځایو پوري رسولي وی ، (مجید) هغه سپین سري ښځي ته ویلي و :

زه داسي ښځه اړم چه ماسره په خوشحالي ، او خپگان کښې تل ملګري وی ، په ژوندون کښې همیشه مرستي را سره کوی صبا او بیګا زما پخدمت کښې لګیا وی ، زما زړه له هره حیثه ښه ساتي زما په کور او ورور باندی فهم لرنه لري زما د غمو او اند یښنو په لېږو لو کښې تل ډیر زیات زیار باسي . او د خپلي مهر باني او عواطفو په غیږ کښې مې تل روزوی ...

له دی راز خبرو څخه ئې زیات ویل او ډیري نوري خبري ئې هم لکه چه د ښځو عادت دی په دی خبرو پسي له خپلو ځانو څخه جوړي کړی وی چه (مجید) له هغو ځنی هیڅ خبر هم نه و پهر تقدیر سره ګویا چه (مجید) د خپلي ښځي په غوره کولو او انتخابولو کښې دیو مخصوص ذوق لرونکی دی چه د نورو خلقو له فکرو ځنی جلا دی .

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولي چه هغي سپین سري ده ته خبر ورکړ او چه یوه ښه جلې مې درته پیدا کړی ده ، او وروسته له هغه ئې ګرده قصه ده ته په ډیر شور اوزور سره وویله

«داسې نجلۍ ده چې مخ ئې لکه دځور لمبې ښيوږمۍ اودواړه غټې غټې سترګې ئې تورې ناغه دارې، اوتورې نرۍ کږې ورځې ئې لېندۍ، اوتور باڼه ئې لکه‌تېره غشي او سم قد ئې لکه سرو، اوسپين غاښونه ئې دتور د ګلې په شان، او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب، او ... اوپلار ئې هم شته‌من دی.»

(مجيد) په تلوار سره ددې سپين سرې ښځې له خولې ځينې خبرې اخيستې وئې ويل:

«مورکې! داسې نجلۍ زما په کار نه ده»

سپين سرې ښځه له خوراتعجبه په‌چيغو ګډه شوه، ولې چې داسې انتظارئې نه درلودلو چې له (مجيد) ځنې به‌دداسې پېغلې شته‌منې نجلۍ په مقابل کښې داسې ځواب واورې او اوس ئې چې دا خبره دده له خولې اورېدلې هم ده، بيائې هم يقين ور باندې نه راځي چې يو داسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمي، د داسې يوې ښکلې ګلالۍ نجلۍ په مقابل کښې داسې يوه خبره وکړي ...

لږ څه‌وخت تېر نه‌و چې د (مجيد) اصرار اوويناو دا ښځه په‌اصلي مطلب باندې وپوهوله اوورو سته له هغه‌څخه‌هغه سپين سرې ښځه دهغسې نجلۍ په‌لټولو کښې ولوېده چې (مجيد) غوښته.

اوس نو ښائي چې موږ و ګورو چې د (مجيد) ددې مخ آړولو سبب څه‌شي و؟!...
(مجيد) په‌تل فکر کاوه که له‌يوې شته منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه يوازې دده‌په‌واده کښې ډېرې پيسې خرڅيږي بلکه‌تل به‌په‌هغه باندې دده ډېر لګتو نه‌کيږي اوويلې به‌ئې چې‌په پای کښې به له‌يوه پلوه‌زه و نشم کولای چې خپل هغه پوروونه چې په‌ما باندې زما د خواخوږې مور درنځو رې، او دګور، او کفن په‌وجه سره پراته دي ادا کړم، اوله‌بل لورې زما د ورور (حميد) په‌تعليما تو کښې ډېرې دنشتوالي په‌سبب سره‌ډېل اومعطلې پېښيږي، اودهغه تعليمات ناتمامه پاتې کيږي چې دا دواړه کارونه ښه نه دي.

هوا (مجید) هغوښته چه‌په‌دې باندې تر ډېره وخته پورې د خلقو پوروي، ولې چه دا خبره د ده‌د بې اعتبارۍ او سپکوالي سبب کېده، او هم ئې په‌دې خبره باندې اوربنه‌وه چه وروړلی د تحصیل له سعادت څخه ورو سته لدې څخه چه‌څو کلونه ئې زیار او زحمت په‌ځان باندې اخیستی دی بې نصیبه پاتې شي، او پېدې وخت کښې، د خپل ځان، او د خپل ورور د خوراك، او پوښاك او د خپل کور د استطاله لپاره مجبور وه چه خپل کورهم ودان کړي . . . نو ځکه ده د ګرد وامورو غیر لدې څخه په‌بل صورت سرته توانئ نه‌شوې پیدا کولې چه‌دې په‌یوه عاجزه کورنۍ کښې ورننوزي او له هغې [illegible] وه ښائسته، او پېمخي، او تعلیمیافته نجلۍ ځان‌ته واده کړي .

[illegible]نه ئې کار سم شو . او هغې بو ډې د ده‌ته د ده په زړه پورې یوه نجلۍ پیدا کړه او دوه دری هفتې نه‌وې تېرې شوې چه ګرد و کارو ددې په زړه پورې صورت ونیو لو او په دې کچنی کورنی باندې چه عبارت وله دوه ښځو ورونو څخنی یوه‌بله ښائسته او ګلالی او تعلیمیافته نجلی هم ربه سوله چه دهغې ساری په‌هغې سیمه کښې لږ پیدا کېدلو . . او دا کور چه تر او سه پورې دیوه قبرستان په‌منزله‌تې او تیاره ښکاریده، اوس د ګلستان په شانې ښائسته شوی او یو نوی رنګ او رونق ئې پیدا کړی دی . . .

یعنې (مجید) واده وکولو او متاهل شو . او خپله ښځه ئې کورته راوستله .
اود دوی په ژوندون کښې نوی یوه دوره شروع شوله . له سرګردانی او پرېشانی څخه ګرد خلاص شول دشپی له مخې به (چې له پخوا څخه چه ډېر کله به هیڅ نه راتلو . او کله راتلو به هم فقط د خوب په‌وخت کښې به‌و) رراوډېر په وختی کورته راتلو . او د رخصتی او د تعطیل په ورځو کښې به‌هم له صباحنی تر ماښامه پورې په کور کښې ناست و . که رښتیا ووایل شي ګویا چه اوس (مجید) د ژوندانه په خوند باندې وپوهېدلو چه له خپلې پېمخې ښځې سره ئې چه نوم ئې (حبیبه) و، ناسته او ولاړه او خبرې او اترې کولې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلورم ټوک

اگر که (حمید) دخپل دتحصیل اوتعلیم په کاروکښی بخت او مصروف و، مگر د (حبیبی) راتگ دهغه په ژوندون کښی هم بی اثره نه و.

لکه چه ښځه د خداوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیری پښه کیږدی اولاس ئی ورسیږی هلته سعادت اوآرامی او هوسائی پیدا اوډ ژوندون خوند څرگندیږی ! ...

(حمید) دخپلی موردمړه کیدوڅخه رائیسی دآرامی اودهوسائی مخ نه وه لیدلی. ولی همداچه (حبیبه) ددوی په کورکښی ننوته دده هم له بدبختی اورنځ او تکلیف څخه نجات پیاموند.

که رښتیا وو یل شی گو یاچه دادواړه وروڼه سره دیمخی (حبیبه) په خپل خونده ور ژ وندون نوی ور گډه شوی دی. اوخپله هغه پخوانی بدبختی اوسرگردانی ئی بالکل له خاطره ېېرکړېده ...

مگر دی سره به څوك څه وکړی شی چه روزگارهیڅ یوشی پخپل حال باندی په قرار نه پریږدی، اوخوشبختی او بدبختی دواړه لکه ژمی اوودی او پسرلی اوخزان غوندی یله پسی زمونږ په ژوندون کښی څرگندیږی اوهرشی اوهرڅیز زر ترزره دتغییراوتبدیل په معرض کښی واقع کیږی ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری واړه یوه کچنی کورنی سره ګرځیدلی دی . اودوی ډېرد په ډېره خوشحالی اوهوسائی سره شپی اوورځی تیره وی .

دورځی له مخی (مجید) خپلی نوکری ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخرګ لاندی نیولی مکتب ته درومی . او (حبیبه) ددوی د وتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د لوښیو په وینځلو او په ګنډلو او پخلی اونورد کورنی کارو باندی لګیا کیږی . . .

د ېګا له اوری (مجید او حمید) وختی کورته بیرته ورګرځی او په مجرد د ننوتلو په کور کښ د هغی دانتظام او ښائست ځنی خوشحالیږی او بیا دری واړه سره یوځای دغه چای په څکلو باندی (چه عین ددوی دراتګ په وخت کښ ئی اوبه تیاری کړی وی) مشغولیږی او وروسته له اداء کولو دمانیام دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز باندی دډوډی په خوړلو باندی پیل کوی . او یو له بله سره په عین خوراک کښ خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څکلو څخه دری واړه دماسختن نموځ اداء کوی او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او وریندار سره خدای پامانی کړی خپلی بلی خونی ته تلو او هلته به ئی دخوب تر وخته پوری خپل سبقونه اودرسونه ضبطول ، اوبیا به ویده کیدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق اوهوسائی وی هلته به سعادت اوآرامی هم وی .

نو له همدی جهته و چه دوی دری واړه و به به ډیره مینه اومحبت سره ژوندون او ګذران کاوه . او یو له بل ځنی بیحده او بی اندازی خوشحال اوخوښ وو . اوداورځی اوشپی به ئی په ډیره هوسائی اوآرامی سره تیره ولی :

(مجید) له خپلی ښځی سره لهحده زیاته مینه او محبت کاوه . او له خپل کچنی ورور (حمید) سره به ئی هم تل شفقت اومحبت کولو . اودوی دواړو به هم په ډیر احترام اومحبت سره

(مجید) ته کتلو او دده دا اوامر او داشارو په ځای راوړلو کښې به ئې زیار و یستلو . په تیره بیا (حمید) به د خپل مشر ورور دومره تابعداری کوله چه تقریباً د عبادت منزلی ته ډیره نژدې وه ،

ولې چه (مجید) نه یوازې د ده بیاځلی مشر ورور و ، بلکه د شفقت او د مرحمت له لوری ده ته د مشفق ، او مهربان پلار په ځای و . نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر ورور دوه غبرګی تعظیم او تکریم کاوه او د خپل د ورور له خاطره به ئې د خپلې ورېندارې هم ډیر عزت او احترام کاوه او د دې د ګردو خدمتونو او اوامرو په ځای راوړلو کښې به ئې هم زیار و یستلو ، او بالمقابل دده ورېنداری به هم ده ته په ډېرنه سترګه کتل ، او هغه لازمه خدمتونه چه بیائې یوه ګرانه ورېنداری ئې خپل لیورته وکړی د هغه به ئې په ډیر اخلاص او محبت سره په ځای راوړل .

لنډه دا چه هغو دری واړو به یو له بله داسې مینه ، او محبت سره کاوه چه له وراخخه د یو وجود په منزله په نظر راتلل ، او هر چا چه د دوی داګرمجوشی ، او ګډه لون ، او لورینه لیدله ، نو دا به ئې په خیال کښې راوړله او ، چه دا دری سره په دری بدنو کښې یوه ساه او یو روح لری.

پنځم ټوک

هر کله چه د امتحان وخت نژدې کېدو . نو (حمید) به د ورځې له مخې په کورکښې پاتې کېده ، او خپل سبقونه به ئې تکرار ، او ګرداڼول . ترڅو چه خپل ځان د طب امتحان ورکولو ته سنبال کړی .

(حبیبه) به هم د خپلو کارو دپه سر رسولو څخه وروسته د ورځکاری په وخت کښې یو نیمه شیبه د ده خونې ته ورتلله ددې خوا ، او دهغې خوا خبرې به ئې کولې . او چنې چنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خندیده ، او خوار (حمید) به ګلی له کاره ایسته .ځکه به ګی د ده په کتابو کښی لاس وهلو او دهغو پاڼی به ئی دی خوا ،هغی خوا آړه ولی ، او عکسو نو ته به ځیر کیده ځکه به ئی هغه فنی اسبابو ته چه هیڅ دضرورت پوره کولو لپاره موجود وه ، ورځېنی پتول پاڼی ورځېنی تښتول .

یسی منده وهلی ، او خپل اسباب به ئی بیر ته ورځېنی اخیستو ، او بیا به پخپل کار باندی مصروفیده . مګر (حبیبه) به بیاورتله ، او په همغو اوبو به ئی لاس پوری کاوه ، او د (حمید) له پخسو لو ځېنی به ئی لاس نه آخیستلو .

د یر ځلی به د اسی هم پیښیده چه (حمید) به ددی د تو قو دلاسه په قهر کیده مګر دده دی قهر به هیڅ یو اثر په (حبیبه) باندی نه کاوه ، بلکه هغه به لا خوشحالیده ، او دده ګنځاو ، او د قهر په مقابل کښی به کټ کټ خند یده ، او تیغ تیغ به ئی ورته کتل ، لنډ ه داچه دغی ځوانی پیغلی پښځی به سر ه له عصبانیت ، او خپه کید لو د (حمید) همغسی سپین ستر ګیا کو له

ځکه چه د ځوانی ښځی روح کټ مټ لکه یو زړه وړو نکی ښائسته بو زا غو ندی دی ، او همغسی چه بو را ځان په راز راز ګلانو باندی مښی ، او له یو ځنی پا څیدلی ، په بل باندی کینی همداشانی ځوانی ښځی هم که څه قید ، او بست و رباندی نه وی او پخپل سر آزاده وی همدا رنګی کار و نه به کوی .

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شا ؤ خوا کښې د بورا په شانې ګرځیده، او د (حمید) د معاشرت، او له ناستې ولاړې څخه به زیاته محظوظه، او خوشحالیده، او همیشه به ئې زیار ویستلو چه د (حمید) سترګې ځانته ور واړه وی.

همدا چه (حبیبې) به لیدلو چه (حمید) د کتابو په مطالعه کښې ډوب دی او پخپلو سبقو کښې مشغولتیا لری، نو له حده زیاته به خپه کیده، او ددې په کلمو کښې به چاړه ګرځیده، او داسې ئې په زړه کښې سنجوله چه پاڅیږی، او د (حمید) ګرد کتابونه او اسبابونه په یو تنا ره کښې واچوی، او وئې سوزی چه دی ولې دی ته نه ګوری او دی سره خبرې نه کوی چه تل خپلو کتابو ته ګوری، او په هغه لیک، او لوستو باندې مشغول دی.

په رښتیا سره ښځې او پیغلې ښځې ګردې همداسې عادت لری چه غواړی نور کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وی، ایسته وغورځوی، او هیڅ ورته و نه ګوری، او فقط همدې ته ګوری، او تل دوی سره ښائی چه مشغولتیا ولری.

(حبیبه) هم په همدې عمومی حس کښې اخته وه. دور ځې څو ځلې د (حمید) خونې ته ورتله، او هغه به ئې له کاره ایسته، او نه ئې پرېښوده چه خپل مقصد ته ورسیږی.

هر کله به چه (حمید) غوښته چه دا په قرارې، او د لاسا سره له خپل ځانه لری کړی هم نه کیده، او که خپه کیده هم څه فائده ورځنې نه مترتبیده، او که په قهریده هم په هغې پیغلې ښځې باندې دده قهر کوم اثر نه آچاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدې جهته دې چه اروپائیان وائي : (ښځې د نارینو
په نسبت لکه سیوري داسې دي، که نارینه له ښځې ځني وتښتي ؛
نو هغه هم له ده سره روانه وي، او نه تري جلا کیږي) .

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بې پروائي ، او بې اعتنائي ته کتل ، ډیره سپین سترګي کښې به ئې لا زیاتوب کاوه ، او دورځې ډیر ساعتونه به ئې له ده سره ددغه په خوانه کښې په همدې لوبو او ټوکو سره تیرول .

دا هم باید وویل شي چه د (حبیبې) په زړه کښې یوه خاشه د بې وفائي او د خیانت نیه د حیل دمیړه (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئې بې نهایته اخلاص، او محبت درلود او په ده باندې ډیره زړه او مهربانه وه او په دې اندازه سره ئې د خپل میړه اطاعت، او تابعداري کوله چه له وراتتر زیاد عبادت په منزله ئې ګا ریده . له بل اوري دا هم له هر ده ښه ښکاره وه، او هر شي ورته رسیده ، او له خپلې ناستې او ملاستې څخه ئې هم څه شکایت نه لرلو .

نو بیائې له (حمید) څخه څه غوښتل ؟ . .

(حمید) ددې په نظر کښې داسې خوږ او محبوب و ، لکه د دې ورور ، او داسې مینه او محبت ئې ورسره کاوه ، لکه چه یوه خواخوږې خورئې له خپل ورور سره کوي . او دا یو معمولي کار دی . هوښیارانو ویلي دي :

« ددوو ځوانانو زوج ، دیوا وبل په نژدیکت کښې د آشنائي تاداو ږ دی .
نو هر کله چه د آشنائي تخم دزړه په منځ کښې زرغون شي ، له هغه څخه د دوستي
داسې نهال شین کیږي چه پای ئې معلوم نه وي ، بنائي چه داد دوستي نهال یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه ونیسی. او ممکنه ده چه په هغه به ومینیو ورځو کښی له بی پروائی اوتندی ځنی وچ شی ، او ډیر ذاسی هم پیښیږی ، چه د دنیا حوادث هغه له ستی څخه وباسی دا دژوندن یوه یانه ده چه هیڅوك دهغی له دقائقو څخه خبر نه دی . »

(حبیبه) او (حمید) هم په اول سبی یو بل سره آشنایان و . مګر اوس ددوی آشنائی د دوستی تر مرتبی پوری رسیدلی ده . او داهم یو معمولی شی دی اوچندانی په خپلوی کښی مهم نه ګڼل شی .

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) یخپل کورکښی سبق ویل وچه له بانده ی څخه یو غږ د ده غوږ و ته ورسیدو . چه غوږئی ونیولو وائی وریدلو چه ورو ئی (محبید) له خپلی ښځی سره په زغرده سره سختی خبری کوی اویه یوه کوزنی موضوع کښی هغی ته سرزنښت ورکوی .

داموضوع کومه اویه خبره نه وه . یوه معمولی خبره وه چه ښځه اومیړ دیه هغه کښی سره نښتی و . دا رازی لنډی جګړ ی هرکله دښځنو اودمیړ منو یه منځ کښی پیښیږ ی .

په رښتیا سره دارازی جګړی کت مټ دهغی مالګی یا ترشی په منزله دی چه یه کټو کښی ئی اچوی یائی د کوندر ی په خوا کښی ایږدی ترڅو چه ذائقی ته ئی تغیر ورکړی او اشتهائی زیاته کاندی .

ولی چه یو رازی ژوندون اګر که یه هوسائی اوعاشقی سره هم تیریږی سړی ژوبله وی . صاف او شفاف آسمان اګر که ښه ښکاری ، مګر که ډیر وخت همغسی پاتی شی ، دخپګان سبب ګرزی دښځنن اودمیړمنی په ژوندون کښی مختصر ی جګړی داسی دی لکه په آسمان کښی وریځ چه کله کله د آسمان اولمر اودستوریو مخ پټوی ، او وروسته له هغه ځنی دلمر او سپوږمی او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکې او ځلاندې شعلې په تاك شنه او روښانه آسمان کښې ډیرې ښې ښکاریږي، او زړونو ته سرور او سترګو ته نور بښي، همدا رازې دوستي او محبت هم وروسته له کمکې جګړې وخته لا تو دیږي او زیات خوږیږي.

خیر له دې برخې څخه تیریږو:

د (حمید) تر ډیرو ورځو پورې غوږونه بریدل او د دوی طبیعتو او خویونو ته به متوجه ؤ مګر د خپل ورور او وریندارې په منځ کښې ئې پرته له مینې او محبت او خوږو وینا ؤ څخه بل هیڅ شی نه آوریده. مګر دا ... ځلې دې چه د دوی په منځ کښې جګړه پیښه شوې ده او (حبیبې) ته درګرده ... ري.

هر کله چه (حمید) د (حبیبې) دا سر زنبت و او ریده چه پله پسې دده ور ور هغې ته ور کولو. نو یو عجیب احساس او زړه خوږی دده د (حبیبې) په نسبت سره پیدا شو.

یو ناڅاپه به دده په زړه کښې دا خبره تیره شوه چه له خپله کوره و تلی زر تر زره دې جګړې ته خاتمه ور کړی ... نو له خپله ځایه پاڅېدلو .... بیا بیرته یخپل ځای کیناستلو ... او فکر ئې کولو ...

یخوا مووییل چه (حمید) د خپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم او تکریم کاوه او دده په زړه کښې ډیر خوږوه. نو اوس به و ګورو چه په دې شیبه کښې د دې د خپلې خونې په ګوښه کښې یوازې ناست دې په څه فکر و کښې ډوب تللی دی؟!...

دده دزړه په منځ کښې یو پټ احساس او یوې نا معلومې مینې ځای نیولی و.

ښائي چه یخپله دی به هم له دې احساسه تراوسه پورې خبر نه و. او که کله به ئې دهغې نښې هم یخپل وجود کښې لیدلې ځان به ئې په هغه باندې نه پوهولو او د هغې په مخ کښې به ئې پرده اچوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داپه احساس څه شی و ؟

دی په دی باندی نه پوهیدو ! یالی نه غوښته چه ور باندی و پو هیږ ی ! یا لی نشو ای کولای چه پری و پوهیږی !.

دا مهم او په احساس چه مونږ هم تراوسه پوری د هغه په کیفیت باندی خبرنه یو دعشق اود اضطراب مخنی یوه مخلوطه وه .

دعشق اوداضطراب په معنی باندی پدی ځای کښی ونه پوهیدو ؟

عشق دخیل دهغه مشرورور په نسبت چه په د باندی لی دیرحقونه لرلو اودده په حق کښی دیوه مهربان پلار په ځای واودده دژوندون گرد لوازم اوضروریات لی برابرولو .

اوپو داسی ورورلی و چه له خپلی گټی سره لی دده د سعادت، اود هوسائی گرد لوازم مهیا کړی و نوځکه په ونی چه د یوهسی ورور په نسبت به عشق ،او مینه نه لری ؟ . . .

دابرخه تر یوحده پوری دیره ښه ښکاره ، او روښانه شوه . نود اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ټکی همدادی چه تراوسه نه (حمید) ته خرگند شوی دی ، اونه مونږ ورباندی پوهیږو ! . . .

(حمید) له خوورځی پخوا په دی موضوع کښی خبر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نری احساس هم لری .

په اوله ورځ کښی چه دی خبری ته لی فهم وشو، نو په ځان وریږ دیدده اودیر زیات پریشان شو .

دوهمه ورځ کښی لی د خو را خپگان ،او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه خوا څنځیر کړلو ، او د خونی په یوه گوښه کښی کیناستلو ، اودیر زیات ئی وژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله ، او دواړه سره مخامخ شول نو (حمید)

سره لاسه پاڅېدلی په قهر، او کنځلو سره ئی هغه له خپله کوره وایستله، او ورځی بیا خپل ځان پسی محنخیر کړلو .

څلورمه ورځ ګېډی له کوره ووت، او تر تیر ماښام پوری بیرته خپل ځای ته رانه غی .

پنځمه ورځ د سردردی په بهانه په خپل چپرکټ باندی و غزېدلو، او په بستر کښی ئی ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواښی نه اری کېدله، او تل به ئی د مرض د کیفیت پوښتنه‌تری کوله، او راز راز دواوی به ئی ورته راوړلی، او دده به خوښه کښی به ئی په زور ور تو یولی .

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښی دا خبره ټینګه شوه چه دی پخپل ځان باندی غالب شوی دی، او دده د زړه قبضه دده په لاس کښی ده، مګر لږ څه شېبه وروسته بیا پریشانی غالبه ور باندی وکړله .

په دغه ورځ بیا دده د ورور او د ورېنداری په منځ کښی څه جګړه پېښه شوه، او دی چه ددی جګړی په وخت کښی دخپلی خونی په کنج کښی ناست و په ژور فکر کښی پرېوتلی، او وروسته له هغه ئی رغوښتلو چه د باندی ووزی د خپل ورور په مقابل کښی د (حبیبی) طرفداری، او حمایت وکړی. په دی خیال کښی ئی پوښو پلو نه هم دوره په اوری واخیستل، مګر وجود ئی ناڅاپه ورېږ دېده، او د رېږدېدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښی پاتی شو .

دده په زړه کښی دا خبره تیره شوه چه هر کله دده ورور (حبیبی) غوندی پوی ښځکلی او پیمخی ښځی سره هره ورځ جنګ وی، نو دی ښه سړی نه دی، په همدی واسطه دده په زړه کښی د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو .

دا بېد، او شوم احساس لمړی ځلی دی چه د (حمید) په زړه کښی د خپل ورور په نسبت وګرزېدو مګر د خوښی ځای دی چه دا بېد احساس زر د هغه له زړه څخه ووت، او بیا ئی چه لږ

څه اثر به ئې پاتې وي . مګر هغه اثر دومره لږ ، او ناچیزه وو چه له هغه څخه هیڅ ویره او اندیښنه نه کېده .

په هر تقدیر سره (حمید) بیا خیال وکړلو چه باید ده دي له کوره ووځي که د (حبیبې) مرسته ونه کوي نو د خپل ورور مرسته خو به وکړي .

چه څنګه دا خیال دده په زړه کښې تیر شو ، زړه ئې په غړځنګ شو ، او په ټول بدن کښې ئې د ګوزڼ وهلې په شان ریږدل پیدا شو . لنډه دا چه (حمید) له ډیر فکر وهلو ، او دریدلو څخه آخر په تنګ شو ، او له کوره ووت مګر دده له وتلو سره جفت جګړه هم پای ته رسیدلې وه .

دده ورور له کوره بهر ووت ، او (حبیبه) له ژړا څخه خوځ ځوځ دده په خونه کښې ننوته .

هغه (حبیبه) چه چې له دغې ورځې څخه بهره وزګ د (حمید) په خونه کښې په خندا ، او واکاړو سره ننوتله ، او هیڅ کله به ددې وچولې تریو ، او خوله به ګې پټه نه وه . نن اول ځلې دي چه په ژړا سره ننوتله ، او دده دورور له لاسه ئې پتې کولې ، او اوښکې به ئې له سترګو څخه تویولې .

(حمید) چه دا وضعیت ته وکتلو ٨ ځایه ځمکه ، او آسمان وربانډې وڅرخیدلو ، او بې اختیاره له خپل ځای څخه پاڅیدلې ، ددې په دلاسا کولو بانډې ئې پیل وکړلو ، او سرګې چه دده د چیرکې په بازو بانډې ایښې و پورته کړاو .

په عین همدې وخت کښې دده په وجود کښې یو سخت ریږدل ، او ارتعاش پیدا شو ، او یو وي مرموزې قوې به دی د (حبیبې) په لورې کش کاوه .

هغه قوه چه له ډیرې مودې څخه دده د روح په تیه تیاره کښې پټه وه چه اوس ناڅاپه څرګنده شوې ده .

نوړتې و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خیال لاسونه ئې ددی له مخ ، او سرخه
گرزول . لکه چه پوسور انکار دده په زړه کښې پل دی ، اختیار ئې له لاسه و ووت
او خیل سرئې شکته کړی په ریبزد بدا او اضطراب سره ئې مخې کړاه .

او پخپل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه او رعشه دده په اندامو کښې اویدلې وه .

په هغه حال کښې ئې احساس وکړلو چه (حبیبی) خیل ځان له ده څخه په هغه خوا
کش کړلو او حال داو چه دا نه ده پوهیدلی. ځکه چه دهغې په وجود کښې هم د (حمید) له لاس
ورو ډلو څخه همداسې یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بې اختیاره د تشنج
په حالت کښې له خیل ځایه هغې خواته غورزیدلی و .

دوه دره هك پك او حیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه)
بله خوا په دوه قدمه لرې فاصله کښې ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوپیدا او حیرانیا تر ډیره وخته پورې وزغلیدله . ترڅو چه (حبیبه) له خیل ځایه
پاخیده او ورو ورو په لوری روانه شوله . او (حمید) له خپل ځایه هیڅ ونه خوزیده او هیڅ
ئې ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونې له خوا څخه تیریدی نو دده د زړه
غزیږ به ئې هر و مرو آوریده .

دانو ولې زړه؟ او علت ئې څه شی و ؟

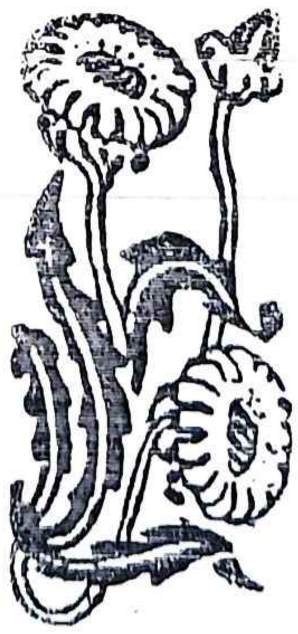

(c) ketabton.com: The Digital Library

وومم ټوک

دشپې له خوا (مجید) له نورو شپو څخه په وخت کورته ورسیدو. او برابر د خپل ورور خونې ته ننووت. (حبیبه) په خپله خونه کښې په یوه کار باندې بخته وه. د وی دواړو ورونو تر ډیره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې.

(مجید) دهغې جګړې په نسبت ډیر خپه، او پښیمانه و.

په پای کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبیبه) د خونې خواته ور غلل، ورته ولاړل و. دژړا غږ ئې دخونې له منځه آوریدو.

همداچه (حبیبه) دخپل دمیړه اولیوره په ور تګ باندې وپوهیدله، په تلوار سره ئې دروازه پرانیستله، اوښکې ئې له خپلو سترګو څخه پاکې کړې، او خپل اضطراب، او پریشانې ئې هم په خوشحالې سره بدله کړه، او د (مجید) تر څنګه داسې کښیناستله، چه هیڅ پوښې ددوی په منځ کښې نه وې پیښې شوې.

په دې شپه هم لکه نورې شپې دې کچنې کورنې په ګډه سره ډوډې وخوړله او، چای ئې وڅکولو، او لمونځ ئې اداکړلو، او بنې بنې خبرې، او مجلسونه ئې سره وکول. مګر دتیارې پو پټ عامل ددوی په منځ کښې دابڼې ورځې، او شپې تر تهدید لاندې نیولې وې.

اصلي خبره موپریښوده، او په بله خوالاړو:

وموليکل چه (مجید) په خپل هغه کار چه (حبیبه) غوندې یوې ښکلې تابعدارې باوفا ښځې سره ئې جنګ کړی و، سخت پښیمانه و، او له همدې جهته ئې (حبیبه) ته ډیره دلاسا ئې ورکړله، او عذر ئې ورځنې وغوښتلو نو نه دې سببه (حبیبه) هم له زړه ددې سره پخلا شوه، او (مجید) ددې خپلې بدخوئې دجبران دپاره یوه جوړه ډیر اعلې بوټان (حبیبه) ته

له بازاره په ګران قیمت سره واخیستلو، چه دغو بوټانو له پښو کولو څخه وروسته (حبیبه)
په دې اندازې سره خوشحاله شوه، چه ګڼه هیڅ ګلې نه وژړل، او هیڅکله نه وه خپه شوې
اوس راشه چه وګورو چه په دې ورځو کښې په (حمید) باندې څه تېریږي؟

(حمید) خوار له هغې ورځې څخه راهیسې یو نوی شی په خیال وجود کښې لیده، او یو بل زور
احساس دده په زړه کښې د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دی د دغه له نوم څخه خبر نه و.
فقط دومره پوهیده چه د (حبیبه) د نژدې کیدلو په وخت، او د (حبیبه) د غږ د آوریدلو
په ساعت کښې، او د (حبیبه) په خیال کښې راتلو څخنې، بې اندازې نشاط، او محظوظیت، او
خوشحالي ورته پیښیږي، او لدې شیانو څخنې دده په زړه کښې غورځنګ، او په روح کښې ئې
د آلوتلو علامې پیدا کیږي.

هر کله چه هغه له دې څخه زیات بل شی په خیال وجود کښې نه لیدلو، او هم نه پوهیده چه
څه وکړي؟ نو چوپ به و.

ورو ورو دا سکوت، او چوپ پیدائي په حیرت، او حیرانتیا باندې بدله شوه.
وروسته له هغه به ډیرې ورځې د خپلې خونې په یوه کنج کښې ګوښې ناست و، او تری
تری به ئې یو اوری، او بل اوری ته کتل.
په دومبنیو ورځو کښې به (حمید) له دې خپل حالت څخنې په تعجب کښې وه، او ترا به ئې ورځنی
خوړله. ولې په تدریج سره ئې داترا خوړل، او تعجب هم ورک شو، او هر چیری به لکه
یو بت غونډې وچ کلک ناست، او ټیټه ټیټه به ئې یو خوا ته کتل.

لنډه دا چه په دې روحي بحران باندې یوه هفته مبتلا و.
یوه هفته تیره شوه، دده د روحي بحران دوره تمامه شوه، او هغه پټ اور چه په زړه کښې شعله ئې
اوچته شوې وه دمېڅه زیاتیدو، او تودښت ئې ساعت په ساعت ډیریدو.

نواوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی ، او په یوی داسی اوئی بلا اخته شوی دی چه هر سرئی غم دی ، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه « یاڅئی تری ورك دی » او یاد ښښتانه دمتل سره برابر داسی یوځای کښی ولاړ دی چه « دی خوانه ئی گړنګ او هغی خوانه ئی پړانګ دی . که دی دخپلی عاشقی درد دواکوی بر سبره په دی چه د دنیا شرمندگی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته پښیدونکی دی گویا دی له خپل مهربان ، او ښاغلی مشر ورور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) یوخورا لوی خیانت هم کوی ، او که دی فکر ، او تصور یی بالکل ونه گرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لگیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی گوتی کاردی ، او دهغه پرهار علاج فقط د (حبیبه) وصال دی ، او بس .

کوم وخت بهچه (حمید) د خپل ورور دشفقت ، او دمرحمت ، اود پالنی ، اودمهربانی مراتب پخیال زړه کښی گرزول ، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به ورباندی گرده تاویده ، او خرخیده ، او ویښتان به ئی زیگه شول اوجگ جگ به دریدل ، اومصمم کیده به چه باید دی داچتی فکر ، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر ورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هرکله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت ، او حسن ، اوکرشمی ، او دهغی عشق ، او محبت په تصور کښی ورتلو ، نو لیده به ئی چه له دی لحنی هم رغیده نشته نو زار زار به ئی ژړل او غټی غټی اوښکی به ئی له سترگو څخه بهیدلی ، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلادی را باندی اوروولی ، اوڅه سخت تندردی را باندی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ ، او خاطر سره یازما زړه د (حبیبه) له عشق ، او مینی

څخه خلاص کړی، یازماسأورا څخه واخلی، او بېشرمومی مه شرموی، اودنیاغلی (مجید خان) په مقابل کښې می خیانت کارد، او متجاوز مه ګرزوی .

سره له داسی راز نارو اوسورو د (حبیبه) محبت، اوعشق دده باندی لازیاتیده، اودهغې دمینې لمبه دده په ګرد وجود کښې بلیده، اوتل به ئې ستر ګی دوره په لوری ختلی وی چه دیوی حوا، اوبلی خوا تیریدو په وخت کښې ئې تل وینی، اوغوږ به ئې ددی دغښز داوریدو دپاره ځیرو، او خیلی سوګمی به ئې رابنکودلی چه ممکنه دد دهغې خوشبوئی ئې ترسو ګوشی، او ډیر خلی به دی په (حبیبه) پسی همغسی زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په دد پسی تلله اوراتلله، اوخواد مخواد به ئې کومه موضوع پیدا کړی هغې سره به ئې خبری اوتوفی کولی .

او په عین هغه حال کښی چه دده حرکات په له حبرو، اوکله وخته متجاوز کیدوته نږدی کیدل، زر تر زره به ئې د(مجید) خبره په مخ کښی د ... او له لاس وړ اوخنی به لری کیداو د ورور و لی وضیفی به ددان په ژبه ورته ویل ... ی (حمیده) داچتی خیالونه چه دا اخر عقبی دخرابوی، او تازما خوا خوزی وروړ یمځ کښی شرموی، له سر څخه و باسه ! زما دحرم په نسبت. چه تاسره می ډیری ښی ګټی کړیدی، تل امین، او وفادار اوسه .

که رښتیا اوری ! (حمید) هم همداسی غوښته، اوهمدا به ئې تل په زړه کښی و. مګر خوارخه وکړی، چه دده دزړه اختیار دده په لاس کښی نه وه. دده عنان، او واګ دبل چا په لاس کښی و او بلا اراده په دا خطر ناکه کسنده کښی (چه پای ئې معلوم نه وه) لویده .

دده میل، او خواهش همداو چه باید و د ریزی، او په دا بی سر او سامان چوڼ او بیابان کښی نه ځی، مګر بل یو لوی قوه چه عشق ئې بولی دی به ئې د شاله اوری تېل واهه، چه هله! زرګه لاړشه! در یږه مه !

﴿ ۳۳ ﴾

﴿ اتم ټوک ﴾

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندې اخته وه. هغې هم له دې غم انگیزه عاطفې ځنې (چه د «عشق» په نامه سره یادیږي) څه برخه لرله، مگر ذاتي عفت، او فطري عصمت، او دمیړه امانت، او دمیرمنې توب وفاداري، ددې په مخ کښې یو لوی دیوال او دټینگ سد په شانې ولاړو، او د خپل زړه خبرې ئې نشوې ښکاره کولای. نو پخپل زړه کښې به ئې په پټه سره غم کولو، او رنځ به ئې ایستلو، او په خوله به ئې هیڅ نه ویلو مگر دادپښتو دلنډۍ مفهوم به ئې تل په زړه کښې گرځولو.

پټ مین یم پټ به ژاړم
پټې به اوښکې گریوانه ته تویومه

د (حمید) خونې ته به اوس ډیره لږ ورتله، مگر تل به ئې خپلې کړکۍ ځخه، د ده خونې ته کتل، او دده ګرد حرکات او سکنات به ئې لکه یوماهر عکاس د غور په سترگو سره لیدل، او دهغو عکس به ئې پخپل زړه کښې ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښې له هغو ځنې استفاده وکوي.

د (حبیبه) په زړه کښې به وه چه خپل کار پسې لاړه شي مگر کار به ئې له لاسه نه وېوره. غوښتل به ئې چه له خپلې خونې ځنې بهرته لاړه شي، مگر ددې په پښو کښې به قوت نه و چه پاځیږي.

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښې لویدلې وه، له یوه لوري «عشق» او له بل لوري «وظیفه» ددې په زړه کښې سره په جنگ و، او هریو به خپل قوت او قدرت ښندلو ترڅو چه بري مونده کاندي او (حبیبه) هغې خواته ورکش کړي. داخوارهکي په دې منځ منې سرگردانه او حیرانه پاتې وه، او هیڅ نه پوهیده چه خپل لیونې زړگي سره څه وکړي؟.

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و، نو (حبیبه) به دانګړ اوئې دروازې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر گی نیولی منتظره په ناسته وه ، چه (حمید) په څه وخت بیرته راځی. همدا چه (حمید) بهنووت (حبیبه) به دهغه له مخ ځنی تښتیدلی په کور کښی به پټیده اوهلته به ئی سر په دوادو لاسو کښی نیولی زار زار به ئی ژړلی .

دشپی لهځی بهچه دوی ګرد دهوډی اوچ ئی لپاره سره تولیدل (حبیبه) به په ډیرمشکل سره خپلځان اداره کاوه ، اوتر خپل واك لاندی به ئی ساته اوپه هره وسیله سره چه کیده ځان بهئی آ رامښکاراوه .د(حمید) حالهم دګډلون په وخت کښی کټ مټ د(حبیبه) پهشان و.

(مجید) له یوی میاشتی څخه په ئیسی تل ګوری چه دښځی رنګ ئی ورځ په ورځتغیرمومی اومخ ئی تك زیړ آ وښتی دی او همداسی ئی دورور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیږی مګرپه سرباندی ئی نه پوهیدلوچه (حمید) باندی څه شویدی ؟ چه ورځ پهو رځ ډنګریږی او ضعف او نقاهت ئی آخری درجی ته رسیدلی دی ؟ او همداسی حیران و ؟ چه(حبیبه) ولی غمجنه ښکاری ؟ اودمخ ګل ئی مړاوی ریږی ؟ اوتل ئی دځوانی پهبهار کښی دخزان اثر ښکاریږی ؟ . .

په رښتیا سره دالکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی ورستیو څو هفتو کښیډیره غمجنه اوپریشانه ده اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږی .

(مجید) چه خپل وروړسره ډیره مینه لرله اوهم ئی ښځهورباندی ډیره ګرانه وهددی حال اوتغیراتو لهلیدلو ځنی ډیرحیران اوپریشان و . ددهپه خیال کښی داسیراتله چهد (حمید) دپریشانی سبب خوبه همداوی چه امتحانئی نژدی دی ،اودی دهغهله نتیجی څخه ویریږی . مګرد (حبیبه) دخپګان په علت باندی هیڅ نه پوهیده،اوپهتعجب کښیپروت و،اوهر څومره ئی چه په دی موضوع کښی فکر واهه په درك باندی ئی نه پوهیده - د څوورځو لهفکرو هلوځنی وروسته دائی په چرت کښی راغله چه ښا ئی(حبیبه) بهدکور له ډیروکیناستلو څخه په تنګ شو یوی ؟ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورودا فکر د(مجید) پەماغز وکښې قوت ونیولو ولی چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه) دپریشانی لپاره دده په زړه کښې نه ورتلو اویه عین حال کښې دی خبری ته ئی ډیره تلوسه وه چه هر و مرو نبانی د (حبیبه) د دی د ر د تشخیص په ښه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدگمانی طوفان دچاروح پخپلو منګلو کښې ونیسی ، له هر لوری پریشانه فکرونه پههغه باندی یرغل کوی اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسیك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینی . ترڅو چه د داسی وهمی اوچتی فکر و په سبب سرد ، له روحی پریشانی څخه خلاصی پیدا کاندی ، نوله دی جهته پوهانو ویلی دی چه انسانی روح ته هیڅ یو آفت لهتردید اوشك څخه زیات ضرر رسوونکی نه دی، اوښائی چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید څخه ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښې دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئی داخبره په زړه کښیناستله چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیری ناستی دلاسه ، دسل او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښې شو .

له یوی خوا د(حبیبی) کورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه تر بیګاپوری وزګاره نه وه ، اوله بل اوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوائحی بی له کوم محرم څخه پرینږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښې داخبره هم تینګه شوی چه (حمید) بههم دامتحان له ډاره څخه خپه وی ؟ اوشپه او ورځ ئی د خپلو سبقو په تکرارولو اوګردانولو سره خپل ماغزه ګرزولی ؟ او داضعف اوناتوانی هم له ډیری مطالعی اودزیار ویستلو پهسبب و رپیښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم ګرزیدا اوتفریح په کار ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبره باندې خبر نه و، او نه پوهېده چه کشر ورور ئې (حميد) له ډېرو ورځو راهيسې له لیکلو، او لوستلو، او سبق ويلو څخه بېزار شوی دی، او د اضعف، او ناتوانی او پرېشانی له بل لوري ورته پېښه شوې ده.

خير! (مجيد) داسې يو قصد، او اراده وکړله چه له دې په وروسته به د صباڅې او ويګانې له مخې (حبيبه) دده له کچنی ورور (حميد) سره له څه بهر ته درومي، او وروسته له دې نه ګردش او تفريحه به دواړه بېرته سره رادرومي.

ګويا (مجيد) په خپل خيال کښې په يوه غېشې دوی نښې ويشتلې يعنې غوښتل ئې چه په دې وسيلې سره له يو خوا (حبيبه) له پرېشانی او ګوښې توبه څخه خلاصه کاندې، او له بل لوري ئې په زړه کښې خيال ورور ته هم (چه په خپله سبقونو کښې له ډېرو زيار ويستلو څخه نا ګڼکار زهير شوی دی) څه تفريح او فهم غلطې وکړي، او دا کار دده په نظر ډېر ښه ښکاريده.

يوه شپه په داسې حال کښې چه (حميد) په خپل کور کښې په ظاهر سره په مطالعه کښې مشغول و، يعنې کتاب ئې په خپل مخ کښې پرانيستلی، او ورته کتل ئې، مګر فکر ئې لکه يو وحشي مرغه د کتاب له کور يو څخې په تيښته، او په يو بل عالم کښې الوتلو، (مجيد) وربانندې ننوتلی ورته وئې ويل:

زما جانه! دومره زيات مطالعه مه کوه، چه روغتيا ته دې ډېر نقصان لري! وروسته له دې څخه لږ ساعت چوپ شوی، او په چرت کښې تللی بيا په خبر و شوی (حميد) ته ئې وويل:

زما د سترګو توره! پيا څه نن شپه د سينما سيل ته لاړ شه، چه پام د غلط شي!"

اګر که (حميد) هيڅ نه غوښتلو چه له کوره بهر شي مګر دا ځکه فکر وهلو څخه په وروسته، د خپل دوره ورور له دې خبرې څخه خوښ شو، او په زړه کښې ئې دا خبره تېره شوه، چه دې مشغولتياتو مې تر اوسه پورې پام نه وه شوی، ولې زه به تل په خوا له دينه چه د (حبيبه) د ميني لمبې زما په وجود کښې نه وې بلې شوي، د سبق په ويلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بخت وم ، اوفقط خوځلی سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښ سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی گوندی چه هلته می لږ خه یام غلط شی .

نوزر پاخیده ،او دریشی ئی واغو ستله ، او له خپلی خو نی څخنی بهر شو . که گو ری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی اوځان ئی سنبال کړی ، دانگړیه مخ کښ بهر وتلو ته تیاره ده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نژدی وچه بیهوش شوی په ځمکه ویرزی ، مگر په ډیر مشکل سره ئی ځان و نیولو ، مگر بیا هم دده په وجود باندی لړزش ښکاره و ، او غابونه به ئی یو په بل سره لگیدل ، او لینگیو کښ ئی دریږدیدا اثر معلومیده .

په عین همدی وخت کښ چه (حبیبه - او - حمید) دواړه په حویلی کښ سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وگر زاوه چه «زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی گڼدی جملی په (حمید) باندی خوراعجیبه تأثیر و نه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو څخنی په داسی یو حالت کښ واویدولکه چه داورعتی غتی سکرو ټی دده په سر او ځگر کښ اویدلی وی .

بیاځمکه ور باندی گرده وځرخیداه ، اوپه سرکښ ئی سخت دوران پیدا شو ، اوکه په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لنکس ئی خوړلی، او لویدلی به و .

نا خاپه دده په زړه کښ داخبره تیره شوه چه بیا ئی زما وروور به زما له دی معاشقی څخنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوائی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، اوپه ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی وروور ته (لکه چه دی) هغسی رنگه ښکاره کاندی، او دخپلی دیگنا هی اوځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښ قسمونه وخوری، او ولوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مگر پخوالدی ځکه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وډاندی شوی له جیبه ئی پوشل ر و پگبز نوټ و پستلی ، اوده ته ئی ورکړاو،اویه یوه معمولی لهجه سره ئی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، اوخبری ځکه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړئی لادده له عاشقی ځنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - ده‌ته‌ورپیښه شوه ، اوهغه داوه چه‌که د ی او (حبیبه) په دی تیه تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اوبیا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښېنی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را دروومی مبادا چه له ده ځنی چپ له شریعت ، او انسانیت ځکه کوم حرکت صا در شی،اوځان ذد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل‌چه دخپل وروړپه نسبت وفادار اوسی او دده حرم ته ترخو ئی چه عقل او فکر په سر کښی وی کوتی ورنه‌وړی ، مگرپخپل‌باغی زړګی باندی ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو! دی پوهیده چه انسانی روح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزوری او ناتوانه دی . اود هوسو اوخواهشو په مقابل کښی کټ مټ دیوه میاشی په شان د سختی‌سیلی په مخ کښی دی .

اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی‌غرځی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو ځنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزي ، ځکه چه یخپل ځان باندی ویریده ، چه واك ئی له لاسه بهر نشي ، او دامانت داری او دوفاداری له حدوده ، بهر پل کیښږ د ی .

همداو هغه لاس ئی چه دنوټ د ا خیستاو لپاره غز ولی و ، ور بیرته ئی کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئی ورته وویل : نه ! « زه نه ځم ! » .

(مجید) ورته وویل : « نوکالی دولی واغوستل ؟ » .

اگر که دا سوال ډیره یوه عادی او معمولی خبره وه ، هر کله چه (حمید) خپل لاس او پښی په دی ځای کښی ورك کړی و ، هرخو مره ئی چه یه خپل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه دخپل د نه تګ لپاره کوم بهانه او پلمه جوړه کړی و ئی نشو ی کولای ، فقط دو مره ئی په زړه کښی تیره شوه ، که په دی موضوع کښی څه ز یاتی خبری وکړی ، نه چه داپټه خبره ئی ښکاره ، یائی وروور ور باندی بد گمان شی ناچاره ئی بیا لاس وروزد کړی نوټ ئی ورځنی واخیست او له (حبیبه) سره یوځای له انګړه ځنی ووت.

(مجید) د کوځی تر آ خره یوزی له دوی سره لاړ . اوهلته ئی په ورو چه (حبیبه) یوه نشوه خپل ورورته وویل : « په داسی یوه لاره تر سینما پوری لاړشی چه په هغی لاری کښی دخلقو بیراو باړ کم وی ، اوتاسو په هوسائی سره لاړشی اوراشی اودتګ په وخت کښی د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوار نه پوهیده چه هغه یخپل لاس وازده پیشوته وسپار له ! یائی اوردباروده تر خوا ولګولو ! ! اوړ نده شوی تښته ئی یخپله پښه ووهله ! ! !

څه به وکړی شی د دنیاقا نون همداسی چلیږی ، اوسړی دداسی کار ویه فلسفه باندی نه پوهیږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخلقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر ځنی شکایت وکړی او د بدبختی او مصیبت په وخت کښ له فلکه پېغور ولري مګر په دی باندی نه پوهیږی چه تل د خطر او مهالك خپلو ځانو ته پخپلو لاسو سره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه نن چاته پېښیږی د هغه غفلت او د بی پروائی نتیجه ګڼله شی چه پرون ئی کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازارو ځنی تیریدل، او په تولو لارو کښی به چو په چو پتیا سره روان وو، او یوه هم له دوی ځخه نه پوهیدی چه خو ځی هرکله چه له لوی بازار ځخه چه هلته ډیر ازد حام و تیریدل، نو دواړه سره ډیر نژدی شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نژدیکت سره پخپل وجود کښ د اسی یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او ډیر خوند ځنی روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب وله عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر ځخه، (حمید) ته ئی دمد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندی یو حالت بښلی و.

(حبیبه) ته به ئی چه کله د عشق لمبی به ور باندی بلیدلی.

د دنیا رسوائی او د آخرت د پوښتنی خیال به ئی چه کاوه، و یریده به. خپل ورور ته به ئی چه فکر کاوه اضطراب به ئی زیاتیده.

که به لږ یه‌دی بده مسئله کښې تحیر کېده . نو له حده زیاته ئې ډېر ښه او خو را ډیره ویره به ور ته پیښېده .

دا کر د مختلفه احساسات سره غونډ شوی ، یه ده باندی یو عجیبه حالت طاری شوی و چه له لیو نیانو او شرابیانو سره ئې فرق نه‌کېده لو . لکه مست شو یو او بېخوده انو غو ندی یه لاره تلو . خیل واك ئې یه لاس کښې‌نه‌و خو ځلی ئې له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړ لو یو ځلی نژدی و چه سخت یه ځمکه باندی ولګېږی سر، یا ئې اورمېږ مات شی بل ځلی ئې بیا یو سخت کنګس و خوړ لومګر آفرین دوی یه (حبیبه) باندی چه مېرانه ئې وکوله، اوږ رئې له لاسه ونیو لوا ویری ئې نه ښو دلوچه و لو ېږی ... او که چیری یه هغه سرك باندی چه ګرد یه ډېر و او یلنو یلنو تیزو باندی فرش شوی و ، لو یدلی وی، مړ به و .

ددی حالت له کتلو څخه ګردو تلو نکو ، دی مېړ نی ښځی ته تحسین او آفرین وو یلو او دی سړی سره ټو لو کسانو همدر دی کو له ، اوویل به ئې چه خدای د دی ښځی ته خیر او بر کت ور کړی چه داسړی ئې له مرګه څخه خلاص کړلو .

وروسته له دی څخه چه د (حبیبه) یاسته لاسونه دده یه وجود باندی ولګېدل ، او هغه له نژدی څخه ددی یه بوی باندی متحسس شو ، نو ګزڅه یه خود شو ، مګر دده یه ګردو اعضا ، او یلو باند ی داسی یوی برقی شرار ی نفوذ ، او جریان لرلو چه له خو شحالی او نشاطه څخه روغ شوی وه ، یه بله ژبه دده یه وجود کښی دارازی وضعیت پیدا شوی و لکه چه د نری وږمی له تیریدو څخه دیولوی تالاب یه مخ کښی له اوبو څخه کمکی کمکی څپی پیدا کېږی .

اوس نو بیا د ټینګیدا قوه دده یه وجود کښی نه وه یاتی، او واك ئې بیاله لاسه وتلی و . ولی چه بیانی بخپل زړه کښی هغه دده یو له بله مختلف احساس لېداوچه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مینې ، او وفادارۍ ، او وظیفې څخه ، اولږ څه شیبه تیره نه وه ، چه بیاهغه دواړه احساسات پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، اودهغه په وجود باندې بیاهغسې د مغلوبیت یوه منظره ښکاره شوه ، اوبیائې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهیدو چه دده په ماغزو باندې څه تیندرو لویدو ، چه دی هیڅ نه پوهیږی ، چه څه وکړی ، او په کومه لار شی .

دی خوار په دې حالت کښې لکه هغه ناز که بوټه یانښکۍ وچ وا ښه ، چه دسختې تندې سیلۍ د جریان په مقابل کښې پریوتلی وی ، واقع شوی و ، اوبی واکه قد مونه یې آخیستل او (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوی سړی ښنګ په ښنګ تلو ، او دتلونکو په ډله کښې یې ډیر ځلې له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دې څخه چه کله به ئې پښه ، او کله به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او ټټر ، اوشاپه ځینې شیانو باندې لګیدل او خوږیدل به ، اوبل لاس ئې کلک د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئې پرینبوده چه ولویږی ، نور په بل شی باندې هیڅ نه پوهیده .

(حمید) په دې وخت کښې په یو مرموز ؛ اومجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ؛ اوخیال ئې ډیر زیات خراب شوی دی . دمحاکمې قوه ورنه ورکه ده . عقل ، اویو هنه تری هیره شوی ده . دماضی ، او دحال ، او دمستقبل خبرې ټولی دده په ماغزو کښې سره غوټه شوی دهغه په مخیله کښې ئې یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار دهغه په سر ، او بر باندې هیڅ نه پوهیږی ، اورد ، او لودن تری ورك دی . فقط په دې تپه تیاره کښې ئې کله کله دخپلې دمور (فاطمې) اودخپل ورور د (مجید) ، او د خپلې د محبوبې (حبیبه) څهره لیده له او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بریښیدو چه په هغه باندې درڼا یوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږمۍ څخه چا پیره دنور شپول لیده شی) اوید لی وی .

(حمید) په داروحی شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، اوتکلیف باندې هیڅ نه پوهیدو ، تردې چه په دې باندې هم نه و خبر چه دی ولی نن شپه له کوره

وتلی دی ؟ اودا ئیر مترقبه لطف ، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کیږی ؟ اودی څرنګه له (حبیبه) سره ښنګ په ښنګ ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سرك په ار ته کښ چه هلته د خلقو پیر و باړ لږ و ، او رڼا ډیره لویده (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی ، او په سد ګی کاندی ، نو وروسته له پښه نیواو څخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان بید ار کړه چه چیری ونه لویږې ، اوکوم ځای د بیاخوږ نشی اوکه د طبیعت ډیر وران وی . رازه چه د سینماله سیل ځنی تیر شوی بیر ته کورته لاړ شو » .

سبحان الله ! ددی خبری یو عجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو ، او سمدلاسه ئی په خوب ویده عقل ، او ویو هنه له خوبه ځنی و پښه شو ، او په ډیر ډیر غوسترګو سره ئی وکتل چه د (حبیبه) تر ښنګ لاس په لاس ځامخ ولاړ دی . سمدلاسه دده د وروډ خبره هم د ده په مخ کښ ودریده ، او زړه ئی بیا له حیا ، او وفا ، او دامانت له سببه سترګی پټی کړی . چه (حبیبه) سره سترګی په سترګی نشی ولی چه (حمید) ډیر یو مسلمان ، او باحیا ، او شرمناکه ځلمی و . مګر په دی ډنه کښ د عشق او مینی له لاسه لویدلی و ، نو ځکه چه لږ څه پخود کیده د خجالت ، او د شرمندګی احساس ئی په وجود کښ له ورا ښکاریده .

ومو ویل چه مینی ، او وظیفی د ده په روح کښ جنګ او شخړه سره ار له . یعنی د (حبیبه) مینه ، او د وروړولی وظیفه .

هر کله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهیږی ، نو د لته یو تشبیه یا یو مثال راوړو ، او هغه دادی چه دلته د مینی مجسمه ، عبارت ده د (حبیبه) له وجود څخه ، او د وظیفی مقصد ، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی ګویا چه دادواړه کسان ، دمیدم یو له بسی د ده په زړه کښ ښکار یدل ، او بیا پټیدل .

د (مجید) خبره به دده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله ، او خپل محبتونه ، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول ، او له ده څخه ئی د وفاداری او دامانت شعاری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په خپل عجیب قدرت سره به ئې نور هر شی د ده له یاده ویستل.

او په‌دې وخت کښې به (حمید) دغه تږی په‌شان وه چه په سخته ګرمی کښې د یو خوړ راېخو اوبو د کاریز د ویالې په غاړه ولاړ وی، او غواړی چه له هغو اوبو څخه لږ څه وڅکی او خپله تنده پرې ماته کړی. همدا چه اوبو ته لاس وړاندی کړی سمدلاسه یو سړی راشی او پرې ئې نږدی چه اوبه وڅکی، یعنی په‌مجرد ددی چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته ګوتې ور وړاندی کړی، فی الحال ئې د ده د ورور مخ ور په‌یادېده.

بالآخره (حمید) مغلوب شه، او وظیفې د مینې په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی، او د ځلمی توب احساساتو ګردنو رشیان له منځه ورك کړل.

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالاو باندې مشغول دی، او لکه هغه کسان چه د تبې په حالت کښې پرته‌پرته وېل کوی، دی هم په چټی چټی فکرونو کښې پروت و، او هره ګړی به هر هر شی د ده په زړه کښې ګرزېدل، او د لاسه ئې نه وه پوره چه دا فضول خیالات له خپل ځانه لرې کړی.

په همدې خیالو او اندېښنو کښې د وب د سینما دروازې ته ورسېدل، او (حمید) د (حبیبه) په ټومبل او اشاره سره بیا له خپل چرت څخه وتلی او زر ئې د سینما د اولې درجې دوه ټکسونه آخستی او دواړه سره لاس په‌لاس د سینما په‌خونه ورننوتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴾ نهم ټوك ﴿

(حبيبه) موهيره كړه ، راځي اوس وګورو چه هغه څه حال لري ؟ ..

(حبيبه) هم د(حميد) په شاني په يو عجيبه كشمكش اخته وه .

مګر ښځې داسې يو خاصيت لري چه د خپلو احساساتو په پټولو كښې له نارينوؤ ځنې ډيرې ښې دي ، او په دې كار كښې يو ه خاصه ملكه لري . د ښځې ضمير د سمندر بې پايانه سيند غوندې دى چه ډير طوفانونه ، او موجونه پخپلو ژورو ځايو كښې ساتي او په مخ ئې هيڅ يو اثر هم نه ښكاريږي په مياشتو او كلونو كښې رنځ باسې او زحمت په ځان آخلي ، مګر خپلې شونډې هم نه خوځوي . په راز رازتكليفو او ربړو باندې اخته وي ، ولې ددې له خولې ځنې يو آه هم نه وزي .

(حبيبه) هم عاشقه شوې وه . رنځ به ئې ويسته ، زړه به ئې له غمو څخه ډك و ، مګر به خوله به ئې هيڅ نه ويلې ځكه چه داهم وظيفه شناسه وه او له وفادارۍ او امانت دارۍ ځنې ډكه وه .

يو لوي تفاوت او فرق ددی او د (حميد) په منځ کښې هماغه تو پير وه چه د ښځو او نارينؤ په احساساتو کښې تل ليده شي ، او مونږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله ، او تر اوسه پورې پوهان ددی تفاوت او تو پير په حقيقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه تياره تمکی باندی رڼا واوبزی ، او داتوره وريځ د بشر د ژوندون له مخې ځنې ورکه شی . نو البته انسانان به يوقدم نور هم د سعادت او د نيکبختۍ په لوري درومی .

اگر که په ړومبنيو ورځو کښې د پرېشانۍ نښې د (حبيبه) په څيره کښې ليدلی کيدلی ، مگر دا نښې به دومره نری او نا څيزه وی ، چه هيڅوك به دهغو په ليدلو د هغې په هغه درد باندی چه ددی په زړه کښې پروت و ، نه پوهيدل . او چې له دی څخه که بهڅوك د (حميد) حرکاتو ته ځير کيده ، نبه به پوهيده چه (حميد) د عشق لمبو وهلی دی .

هو! (حبيبا) هم د (حميد) په درد باندی اخته وه . او دهغه په شانی ئی غوښتل چه په ځپل اسلاميت او امانت او وفا باندی ټينګه ولاړه وی .

ښه ! اوس ددی خبری ځنی مخ آړوو ، او سينما ته گورو چه هلته څه پيښيږی .

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کيده ، د عاشقی يو ډير ښائسته فلم وه ... يوه گاډيوان يوه ښائسته ښځه په خپلی گاډی کښې کرا کړی وه او د سفر په منځ کښې گاډيوا ن په دی ښځه باندی عاشق شو او په هغه هوټل کښې چه دوی د شپې له مخې ښکته شوی وو ، د آشنائی تارئی ورسره وغزاوه ...

(حميد) ددی برخی په ليدلو سره بالکل بی واك شوی و ، او دده احساسات داسی خوځيدلی و چه نژدی و هلته (حبيبه) ته لاس ور واچوی او په غيږ کښې ئی ونيسی لکه چه په دی قصد سره له خپل ځايه هم وخوځيدلو مگر په مجرد د پاڅيدلو دده فی الحاله څراغونه بل شول او دی هم بيرته کيناستو .

د بلې پردې ترشروع کېدلو پورې ئې په ډېر دقت او په ځير ځير (حبيبه) ته کتل مونږ نه پوهېږو چه په دې وخت کښې ئې څه خيال پلو ونه يخوئ، او په کومو کومو چرتوکښې ډوب تللې و فقط دومره پوهېږو چه دځامې توب ترتأثير لاندې بالکل راغلي او نور گردشيان ئې هېر کړي و....

په دوهمه پرده کښې دگاډيوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه گاډيوان دهغې ښځې په چيرکټ پريوتلې ددوې دناستې اودملاستې منظره ليدونکو ته ښکاره شوه اوورو سته له هغه ځنې بياخراغونه بل شول.

ښاغلي! لوستونکي پخپله تصور کولای شي چه ددې مناظرو دليدلو په وخت کښې به (حميد) په څه فکر کښې و، او د (حبيبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلميان، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوي و، او اوس هم څنگ په څنگ سره ناست دي، او داسې پښې ته هم گوري.

(حميد) بېچاره دشيطان په لاس کښې ولوېده، او نور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، او س دوظيفې ديېژندلو فکر ددهٔ په زړه کښې هيڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه ژرتر ژره دسينما له خونې څخه ووزي. مگر دومره بې سده شوی وچه دخوزېدو طاقت ئې نه درلود، نو لاعلاجه همغسې ناست پاتې شو. بيا څراغونه مړه شول، او دسينما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق او عاشقي بدې قصې، او خرابې پښې څرگندې شولې، او دگاډيوان دهغې بد بختۍ، او تباهي مناظر وښودل شول چه هغه ته دشهوت پرستۍ، او عاشقي له لاسه ورپېښې شوي و.

هغه ښځه ئې له لاسه ووتله هلك ئې په بخښي، او واور وکښې مړ شو، دې پخپله دربه در، خاوري په سر شو، او پای ئې معلوم نه شو، چه چيرته لاړ.

(حميد) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دې برخې ته ئې هيڅ فکر هم نه و، او هيڅ پوی ته ئې پام نشو او که ددې قصې آخرته ئې فکر شوی وی، نو البته ددهٔ دعشق تود والی به لږ پده، او ددې هولناکه هنگامې په ليدلو سره به ئې ستر گې غړېدلې وې مگر هيهات او افسوس!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو ، او گرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه و وتل. خلق ډله ډله هر لوری ته تلل ، او دهر چا تلیو ارو چه ژر کورته ورسیږی مگر دوی دواړه و چ کسان پخپلو ځایو کښې ولاړ وو. مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښې وو ؟ او کومه اراده ئې درلوده ؟

لکه چه (حمید) دخپلو عواطفو په مقابل کښې مغلوب شوی وی ، او غوښتل ئې چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی. مگر خجالت باسی. که رښتیا وویل شی هم ئې خجالت ویسته او هم ویریده.

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهیده چه هغه هم پخپل زړه کښې دمینې په درد باندی اخته ده ، او دده د عشق سکروټی دهغې په زړه کښې هم لویدلی دی. دویری سبب ئې داوه که څه و وائی ، وروربه ئې دده په حال باندې خبر یږی ، او پټ رازئې ښکاریږی ، او په شرمو باندې شرمیږی ، او ددی خبرئې له تصور څخه په ځان ریږدیده.

له بل لوری ئې غوښتل چه د خپلې معشوقې په نظر کښې خپل ځان پو اوی ، او باقبلانه سری غوندی ښکاره کاندی. نو ددی جهاتو په سبب ئې نشوی کولی چه د خپل زړه پټه خبره ښکاره کړی ، او بر سیره په هغه زړه ئې نه غوښته چه دخپل دوروره نسبت سره خیانت وکړی ، او له گرد وڅخه بدتره داخبره وه چه که دی دخپل عشق ، او دمینې اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ورکوی ، او بیابه ددی دعشق په لمبو کښې لازیات سوزی.

لنډه داچه (حمید) به هغه حال کښې چه د رنځورانو په شان ځنگیده ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره ځنگ په ځنگ دکور په لوری روان شه.

کورته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښې ناست و. سمدستی و شپو له عادت سره ئې شپه هم دهغوی ډودی په گډه سره وخوړه ، او چای وڅکل شو. وروسته له هغه څخه (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال داو چه هغه په دغه شپه داسی بدحال درلود لکه چه په خوب کښې دکابوس عارضه وریپنه شوی وی.

نیمه‌شپه‌تیر وه‌چه‌د (حمید) چیغی پورته شوی ، ناری سوری به ئی وه‌ای (مجید) چه د (حمید) داشورا وماشور واوریده سمدلاسه د خپل خوب له‌ځایه پاځیدلی د (حمید) خونی ته ننووت او پښتنه‌ئی ورځنی وکوله چه « هلکه‌ولی ژاړی ؟ » چه گوری (حمید) پخپل چپر کټ باندی اوږ دغزیدلی اوژړل‌ئی .

(مجید) چه‌تراوسه پوری خپل وروړ په‌داسی یوحالت کښ نه‌و ، لیدلی ، له‌دی وضعیت ځخه ډیر خفه، اومتعجب شو ، او راز راز پښتنی ئی له (حمید) ځنی وکولی (حمید) دگردو سوالو په‌ځواب کښ ، اك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم ، په ځان نارو غ یم چټی خوبونه وینم » . نوهرکله‌چه (مجید) ورباندی ډیراصرار وکولونو داځواب‌ئی ورته‌وو یلو :
« مورمی په خوب کښ ولیده ، اودهمدی لپاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښ کیناسته ، اوبیرته خپل کورته لاړ شو .

اگر که په دی وخت کښ (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه د خپل وروړ په‌فکر کښی ډو ب تللی و ددی ژړاته‌ئی پام ونشو ، اوکه ددی په ژړا باندی هم‌پوهیدلی وی .

نو هر و مرو به له دی پټ روحی ارتباط ځنی‌څه نه‌څه خبریده .

هو ! په رښتیاسره که داسی کیدلی چه (مجید) ددوی په‌اصلی درد باندی پوهید لی وی او ددوی داصلی رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړونکی قصه داسی نه پیښیدله اوبل کوم شکل به ئی ځان ته غوره کړی و . مگر سړی څه ووا ئی :

د جهان حادثات پخپل تگ کښ ډیر چابك اوگړندی مشغول دی

اودده اودهغه اودنورو کسانوله خاطره دخپل دتگ لارنه چپوی

ځکه چه انسانان دجهان دحوادثو په مخ کښ کټ مټ‌داسی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه د منی په وخت کښ ئی باد هری خوا ته آلوزوی .

داشپه تیره شوه ... (حمید) په بنکاره سره آرام و... مگر دننه په زړگی کښ ئی اندېښنه زیاته شوی وه .

غم او اندیښنه داسی یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب او شدت په وخت کښ غمجن سړی په بنکاره سره دیو آرام او عاجز او چوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ! دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښ غیر له صبر او طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئی ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، او دی دخپل دزړه په خبره خپلی محبوبی (حبیبه) ته ورښکاره کړی . اودی په دی باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا څخه خبره ده چه دهغی دمینی غښتی دیرپه ښه شانی دده دځگرپه ننیه لګیدلی دی .

دښځو لطیف احساسات ، دبرق دجریان په شانی د نارینو د روح په تیاره کښ خپل نفوذ آچوی . او په یوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندی پوهیږی ، مگر دښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او ددوی د پټی مینی او عواطفو څخه خبریدل په ، کلو کلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې صورت سره ډیر وخت تیرشو . . . دامتحان ورځې په سرورسید لې . (حمید) اړوچه دورځې له مخې له خپل کوره بهرته ووزي . اوددې یوالحې توب په وخت کښې (حبیبه)ته ممکنه وه، چه دخپلې خونې یو کنج کښې مخ په دیوال کښېنې ، اوله خپل ځان سره ګړیدلې ، او له خپلو ستر ګو څخه اوښکې توئې کړي .

د (حبیبه) لهدې احساساتو اوعواطفو ځنې (چه پدې ورځو کښې ئې لرې ، او دخپل دزړه دمینې په پته لمبه کښې سوزي ، اودمحبت دغم په کړانګو کښې و ر یتینږي ا و تلیږي) ممکنه نه ده دمونږ قلم لکه چه ښائي هغسې څه ولیکلی شي‌ولې چه دښځې‌احساسات‌اوعواطف داسې مبهم اومرموز او نامعلومه وي ، چه هېڅوك دهغو د ښکارولو ، او په هغو د پوهیدلو توان نه لري .

دموسیقې په یوې سندرې-دساز اوسرود په یوځلس- دیوې نقشې په ښا ئښت- دیوشعر په لطافت- دیوې منظرې په وضعیت او بالاخر دیو دولت په سیاست باندې پوهیدل آسا ن دي ، مګر دیوې ښځې دزړه په اصلي مطلب باندې پوره پو هیدل ، له دغو ګردوڅخه خورا سخت او ګران کاردی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوک

تا خا یه (مجید) ته یو سفر ور پېښ شو اګر که د (حبیبه) او د (حمید) لري والی یه ده باندی ډیر سخت تیرېده ، مګر سره له دی دده تنګ دیو رسمی حکم یه سبب سره ضروری و . ولی بیا هم خوشحال وچه دی یه کور کښی لکه (حمید) غوندی یو سر پرست ورور لری چه دده یه نشتوالی کښی ، یه هغه له (حبیبه) سره وی ، او هم یه د کور سرپرستی یه ښه شانی سره کولی شی او یه دی واسطه یه د کور له لوری پوره ډاډینه لری .

هغه د خپل د سفر لوازم تیار کړل . او یه هغه ورځ چه له کوره وخوځېده (حمید) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی او له او له تر آخره پوری ئی یه خوښوخلی د (حبیبه) یه نسبت سره یه هغه باندی سپارښت وکولو . (حمید) هم ده ته وعده او ډاډینه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی یه هغی باندی څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عین حال کښی ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښی نه پوهیږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجید) یه سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی هم داوه چه « روګیه ! یه حبیبه باندی د باید ډیر پام وی ، حمیده ! » . (حمید) هم د ده یه ځواب کښی یه ډاډینه ښوونکی لهجه سره وویل : « ددی له لوری خفه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا » .

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) تر ډېره وخته پورې هلته ولاړ و، او په موټر پسې او دغه دوړو ته ئې کتل ، هر کله چه دغه موټر گردی علامی او نښې د ده له ستر گو څخه پناه شولی، نو دی هم په ډېره هوسائی او متانت سره له موټر خانې څخه وخوځېد و. دی چېرته ځی؟ معلوم نه دی! په څه فکر و کښې ډوب تللی دی؟ خدای زده!...

نن له گهیځه تر بیگا پورې (حبیبه) په کور کښې یوازې وه، ډېر وخت ئې شپې ځنې تېر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلې خونې ته ننووت، ډوډۍ ئې نه وه خوړلې، همغسې وږی په خپل چپرکټ باندې پرېووت.

نیمه شپه وه چه د بېنو څپه هار ئې تر غوږه شو. سترگی ئې چه ونغړولې کتل ئې چه ډېوه بلېږی، او د ده په مېز باندې کوندرې غوړېدلی، او ډوډۍ ور باندې پرته ده مگر هېڅوک هلته نه ښکاریده.

اول کښې (حبیبه) داسې انتظار لر لو چه (حمید) به د نهاری د پاره نن شپه هم لکه نور کله زما کورته راځی، نو هر کله ئې ولیدل چه دغه برابر پخپله خونه کښې ننووت، نو دی هم زغرد و شو کولی چه هغه ته غږ وکړی. خوځلې د ده د دروازې تر شا راغله، او بیرته ستنه شوه.

(حبیبه) خواره وېرېده، او پوهېده چه د (حمید) په زړه کښې څه څه شیان تېرېږی، او بیم ئې خوړلو چه ناڅاپه دغه د عشق مخزن، او دمینې ذخیره زما د یو ازې لپاره او په سبب لکه باروت غوندې اور وانخلی، او هغه تر خپل نفوذ لاندې رانه وړی.

له بل لوری پوهېده چه (حمید) ډوډۍ به ده خوړلې. که ئې ناری ورپسې وهلی له ده څخه وېرېده. او که ئې پرېښوده چه همغسې نهار څملی دا هم ورته ډېره بده ښکاریده.

(حبیبه) په ډېر تشویش، او اندېښنه کښې تر نیمی شپې پورې بخته وه. آخر ته ئې دا په فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ تو ده، او تیاره کړې او ورته ډېرې هڅه کړې ورته ډېر بېړ دی، او ډوډۍ ئې په پطنوس کښې اخیستی ورو ورو ورغلی دده دخونې دوره تر شاو دریده، او غوږ ئې کیښود، هېڅ یو غږ ئې وانه ورېده، نو ئې ورو ور پرانیستی وئې لید او چه (حمید) پخپل چپرکټ باندې غزېدلی دی. بو داسې سوکه سوکه ورغلی، ډوډۍ ئې په مېز باندې کېښوده او څراغ ئې ولګولو، او وروسته له هغه ځنې هڅسې چه راغلی وه، بیرته ووتله، او د بېرته تګ په وخت کښې (حمید) ددې دپښو شرپهاری اوریدلی، له خوبه ویښ شو، او ډوډۍ ئې په مېز باندې ولیده.

(حمید) له خپل ځایه پاڅېدو، او لاس مونه ئې ومینځلی، بسم الله ئې و یلی په ډوډۍ باندې کښیناستو، مګر اشتهائې بنده وه، او هیڅ شې ته ئې زړه نه کیده، او یو سخت در نبت ئې پخپلو ماغزو کښې لیدلو. لکه چه د خونې دچت تول لنګر دده په سر باندې آ چولی شوی وی یو لری غږ لکه دغوسې بنګهار دده په غوږو کښې رانی، او له هغه سره ئې یو در د ناك احساس پخپل زړه کښې پیداموندلو.

از شیبه دډوډۍ په مېز باندې قرار کښیناست، او وروسته ئې قاشغ، او پنجه وا خیستل او غوښته ئې چه په خوراك شروع وکړی یو ناڅاپی ئې دا فکر په ماغزو کښې ولویدو، چه دا ډوډۍ (حبیبه) پخه کړې ده، او دا لوخی دلته (حبیبه) ایښی دی، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی په مجرد ددې خیال لا نو ګرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېدو، او له خونی ځنې بهرشو په کفش کن کښې ابز شیبه ودریده و په خیال کښې ئې ور تللو چه د شپې په تیاره کښې دده چپ چاپیر له وهمی اشباحو ځنې ډك دی څو دقیقې ئې دکور په حویلی کښې دی خوا او هغې خوا تګ اورا تګ کاوه هر کله به چه د (حبیبه) دخونې شاته ورتلو، ځله به ئې خه دریده، او وروسته له هغه به ئې لیدل چه یو غیبی لاس و تلی، دی ټیل وهی چه له دې ځایه درومه! ولې دریدلی ئې؟ دا کار خو ځلی پراله پسې په عمل راغی.

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرځېدا راغی ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو زړه ئې په غړ ځنګ شو. ځنګونه ئې په رېږدېدا شول په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسی د بنګهار آواز راتلو نو ځکه د حوض په غاړه کښې کېناست او وئې لید چې د شپې په تیاره روښانه رڼا کښې د تالاب اوبه رېږي لکه چې د انسان ناتو د هغه نا پایدار، او رېږدېدونکی خیالاتو پېښې کوي چې هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دي.

یو ځلې هم له هغه بنګهارې څخه یو آواز جوړ شو د خپل نظر په لوري ئې وکتل او ښه په ځیر شو، نو ورته ښکاره شو چې (حبیبه) ژاړي په تلوار سره د دې د خونې په لوري روان شو، وئې لیدل چې ور ئې پوري وو درېدو. وئې غوښتل چې بېرته وګرځي مګر په پښو کښې ئې زور نه وو؛ او نه ئې شوی کولای چې له هغه ځایه وخوځېږي، نو لږ ډېر ئې وکولو. د ژړا اغېز زیات شو.

په دې وخت کښې چې ده باندې د تشویش او د اضطراب حالت وو. لکه چې یو نوی اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چې په دې وخت کښې په څه فکر وو کښې ډوب تللی وو، او په دې خطرناکه شپه کښې څه رازې مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.

ښائي چې د دې قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چې (حبیبه) هم...

ښائي چې پوهېدلې به وي چې هغه هم...

نو د ورته ترشا ودرېدو، او زور ئې ور باندې وواهه، ور خلاص شو، او دی د ننه په منډه ننووت. (حبیبه) ئې په تیاره غونې کښې ولیدله چې په خپل چپرکټ باندې ملاسته ده. یو واري دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غور ځنګ پیدا شو، غاښونه ئې یو په بل سره ولګېدل له سره تر پښو پورې رېږدېده، قوت ئې نه وو چې خپله پښه د دې په چپرکټ باندې پورته کړي، نو ئې وغوښته چې چپرکټ سره جفت په ګونډو کېښني. او لاسونه ئې د (حبیبه)

په اوري اوزده کړي هغه پخپلي غېږ کښې ونيسي .

(حبيبه) باندي چه په عين هغې ژړا کښې اوس د خوب د ډومبي شومي پريشاني راغلې ده د خپلي خونې د دروازې له پرانيستلو څخه ئې يوه سخته چيغه اوتراوخوړله . لکه چه دې ونه ويړاندلو . او يوه سخته کړيکه ئې وکړله او ډيره زياته وويريدله .

(حميد) هم له دې کړيکې څخه ډير د تراوخوړله ، او سمدلاسه ئې خويله د شاپه خوا آخستلې ، او پياده په ډلي قصدئي وکاوه چه د (حبيبه) تر خوا په چپر کټ باندي کښينا ستلې د مدهوشي او سکر په حالت کښې چه دعشق له شرابو څخه . ورته پېښه شوې وه (حبيبه) ته لاس ورغزوي او پخپلي غېږ کښې ئې ونيسي .

عين په همدې حالت کښې په خورا پريشانۍ او انديښنې سره ئې وليدلو چه ددې دخونې په نيمه رڼاتيارو کښې يو سړی ددوه په نظر کښې راغی چه د (حبيبه) د چپرکټ په هغه خوا ديوال سره ولاړ دی چه ښه ورته ځير شو او دقت ئې وکړاو ، نو ئې وپيژاندو چه ددوه مشر ورور (مجيد) هلته زيچ کلک ولاړ دی.

(حميد) د خپل د ورور له پيژندلو سره پيوسته يوه سخته کړيکه کړې وئې ويل « الله اکبر » او بېهوښه شوی هلته لکه يو مړی ولويده . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوولسم ټوك

د لمر وړانګی له کړکیو څخنی په کوټه کښی لویدلی وی، چه (حمید) له خوبه یا بیهوښی څخنی ویښ شو (حمید) په دی رڼا کښی خپلی ستر ګی پرانیستلی، تربروخت ئی لبونیا نو غوندی دی خوا، اوهغی خواته کتل، یوه الماری ئی ولیده چه کتابونه په کښی ایښی و، په بلی خوا کښی ئی یوه لویه هینداره اودوه پردی ولیدلی او په بل لوری کښی ئی یو میز چه په شاؤ خوا کښی ئی څوچوکی ایښی وی، تر نظره شولی.

(حمید) داشیان ګرد له خپل نظره تیر کړی همداچه دافکر ده ته ورغی چه دی ولی له خپل چپر کټه د لته لویدلی دی او له خپلی خونی څخنی څرنګه د لته رسیدلی دی. اودپرونی شپی ګردی خبری ئی یو په یو په یاد شولی سخته ستوماني ئی په ماغز و کښی ورننګاره شوه، او بیائی چرت واهه لکه چه ما بیرون شپه چپی خو بونه لیدلی وی. دی همغسی پخپل ځای بانـدی پروت و، اود یورته کیدو توان په کښی نه و.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو اودتیری شپی خبری په واضح صورت سره په یادور تلی اوپخپل ځان باندی به ویریده، او لړزیده.

دی فکر چه دده ورور دده په کمین کښی و، از پرون شپه ورته پټ شوی و، چه دده دخیانت منظره له خپلی سترګی سره پخپلو سترګو ووینی، او دده ددی نا کامه عشقی سرآخر رسوائی ته ورسیدلو، ډیر سخت تاثیر ئی وربانـدی وکړاو، او له سره تر پښو پوری لمبی ورباندی بلی شوی.

په دی آرزو کښی و که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او سائی تری آخستی او سمدلاسه مړ شی، دا به ډیره ورته ښه وی، له دی څخه چه بیا خپل مشر ورور سره مخامخ شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تیره بیا چه دخپل دوروز محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانی یو په یو دده په مخ کښې دربده او دهغو تولو په مقابل کښې ئې خپل داناوړه حرکت ته فکر کاوه ، نو ډیر زیات به ئې په خپل ځان باندې لعنتې او ملامتې ویله ، ګویا د ګرمتوب یولوی بار دده په اوږو باندې بارو . او دندامت او دانفعال احساس به ، زیات آزار ور رساوه .

مګر آیا اوس داپښیمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی ، چه کار له کاره تیرشویدی ، او وروړئی دده په دې بد کاریوهیدلی دی او دده دخیانت نندارهئې پخپلو سترګو سره کړی ده . هرڅومره چه (حمید) فکر کاوه د تیښتې لارئې نه شوی پیدا کولی . او نه دی لعنت ویلو او ملامت کولو څخه هیڅ یوه فائده نه ور رسیده . ولې چه اوښی ماټ او غوړی توئی شوی وه . او دده در سوائی لګن له بامه اوبدلی و .

یعنې دده وروړ ، وروستنه له دی څخه چه دده له عاشقی څخه خبرشویدی ، په داسې یو چال سره د شپې له خوا دده ته پټ شویدی ، تر دی چه دی ئې ولیده چه د ده د ښځې خونې تهپه نیمه شپه کښې ننووت ، او دهغې چپرکټ ته ورنژدې شواو په دې صورت سره ئې دده له پټو خبرو څخه ځان خبرکړاو ! نواوس زه څه وکړم ؟ اوڅه خاوری په سر باد کړم ؟

دا رازې خیالات د (حمید) په ماغزوکښې تیریدل . او دی د هغه غرق شوی سړی په شانې ښکاریده . چه په او بوکښې ډوب شوی وی . او د ځان د خلاصی او د بهروتو لپاره لاس اوپښې غورځوی . سره له دې چه دی ښه پوهیدو چه دا ګرد فکرونه چټی او بیکاره دی .

بل یو فکر دده په زړه کښې وګرزیدو . نوزر پاڅیدو . او خپل سرئې ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونې څخه په منډه وتلی خپلې خونې ته ننووت او هلته ئې خپل کالی اودریشی واغوستله ، او په داسې پوشانی چه هیڅوک ئې ونه وینی ، ورو ورو پټ له انګړ څخه په داسې

حال کښې چه سرګی تېښ آچولی و ، بېرته ووت. وروسته له دې چه کوټې ته ورسېدو نو یې منډو ګی شروع کړې تر یوه حده پورې ګی یې تلیوار سره ځان ورساوه نو هلته دریدلی ، خپله کلمه ګی لوستلې ، د هوسائی نفس ګی له خپله ټټره ځنې وویست . مګر تر ښا به نې بیسرته کتل چه څوك وریسې شته او که نه ؟

هر کله چه یې دې خبرې باندې ګی ډاډ یقین پیدا شوه چه د دې پسې څوك نه ځغلی او ده ته د هېڅ یاد نه دی ، نو شکر نې ویسته . او بیا دغه یې ښان د لارې یې یوه خوا کښې روان شو .

حمید اوچه تلو تکی به یې بخته ور تلل ، ځان به ګی ترې ګوښه کاوه . تر دې چه دو تېر خانی ته ورسېد . او هلته یې زور زور فکر و کښې و او یده .

اګه چه (حمید) د تښتنی فکر یې سر کښې لرې ، او غوښتل یې چه د فرار یې ذریعه ځان له خپل کور او ورور ځنې پټ کاندې . مګر یې دې باندې نه یو هېدو چه چیرې ته لاړ شې ؟ .

فقط دا خبره ګی په زړه کښې ټینګه کړې وه . چه وروسته لدې ځنې نه ښائی چه خپل ورورته ور یې مخ شي . او لدې څخه زیات بل کوم یو مقصد ګی یې خپل زړه کښې نه لرلو . مګر ددې خبرې له تصور څخه چه دې به له خپل ښار ځنې لرې لویدلی د مسافرۍ او غریبۍ یې مصیبتو او ربړو باندې آخته کیږي ، ډېر ویر یده .

نا څاپه یو غږ ګی له ورا څخه واورېده . چه ور ته ځیر شو و ګی کتل چه ډاګی دی . دیستی موزع د ته ویل : «حمیده ! چیرې ګرځې . زه دستاسو کور ته تللی وم . تاسو هلته نه وی . »

ډاګی چتی رسوونکی ددې جملې له ویلو ځنې وروسته له خپل بکسه ځنې دده دورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط وویستلو ، چه دده ته ئې له لرې یو بنار څخه په ځغاستې ورغلی اوکتلی و. او نن ګهیځ دلته رسیدلی دی. او وروسته لدې څخه چه د ګل خیل د رسید اتو کتاب ده ته وړاندې کړې ورته وئې ویل چه « آغا! ددې خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیك وکړه.

« حمید » ددې خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتې شوې د ډاکخانې په کتاب کښې ئې امضا وکړله.

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه واوست ویوهیده چه دده دوروریخط د لیکلی شوی دی. یو سخت اوسیلې ئې له ښتره څخه وویست او پاکټ ئې وسپړ او ووئې اوستلو او و یو هیدو چه ورورئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده اود (حبیبه) د ډاډینې لپاره ئې دا خط لیکلی دی. او په پسې کښې ئې چالان کړی دی.

داخط ئې خوځلې په خورا دقت سره واوستلو ، او وئې لیدلو چه په هغه کښې د (حبیبه) ډیر سپارښتنې شوې وو او داهم په کښې لیکلی شوی و چه باید په نورو کورنی کارو باندې هم زیات پام لرنه ولری او مخصوصاً (حبیبه) د تل تر نظر لاندې لری چه خپه درځنې نشی.

(حمید) لدې او بې څخه هیڅ شی باندی ونه پوهیدو کاغذ ئې بیا په ډیر دقت سره واوست اولاندې باندې ئې کړ ، او دده پاکټ ته هم ډیر ځیر شو وئې لیده چه د هغه ښار د ډاکخانې د باطل کولو مهر ئې خوړلی دی چه له هغه ځایه دا خط استولی شوی دی.

پهر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط څخه (حمید) له خپلې تېښتې او فرار څخه ستون شو او له موټر خانې څخه د ښار په لورې وخوځید او ورځ ئې چتې په ډې خوا او هغه خوا ګرزیدو سره تیره کړله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نژدې تياره ماښام وچه (حميد) سترى ستومانه وږى تږى بيرته كورته ورسيد . دكورپه خوا كښې بياشك ورته پيداشو، نه چه خپل كورته ورننوزى او خپل ور ورسره مخامخ شي .

بيائې همغه يا كټ له خپل جيب څخه وويست (چه له صبار اليسى ئې هغه له سال ځلى ځنى زيات لوستى و) اوبيائې ولوست او دډا ګڼځانى مهر وته ئې دقت وكولو او بيائې كلك پخپلو منګلو كښې نيولى هلته ودريده او په يو ژور چرت كښې پريوت مګر سره له زيات فكر كولو هم په دې معما باندې هيڅ و نه پوهيد و .

نژدې نيمه شپه وه چه دخپل انګړ ددروازې ترشا ودريده، او په ډيره ويره او احتياط سره ئې دروازه ورووهله .

لكه چه (حبيبه) دده په انتظار كښې غوږ په آواز وه زر ئې ورپرانيست او ځان ئې پو خوا نيولى په يونرى رېږديدونكى غږ سره ئې وپوښتيدوچه : تاسو چېرى واست چه دا ګى تاسو پسې ګرزيده او د (مجيد) خطئى دسناسو په نوم راوړى و ؟ .

(حميد) ددې خبرې په آوريدلو سره آرام شو . ولى بيائې هم زړه ډاډه نه و او هغه شو خيال دده په ماغزو كښې همغسې ناست و او داسې تصورئى كاوه چه دالو به دده د رسوائى او مسقر ګى لپاره روغه شوى ده .

د (حبيبه) له څه تير شوى برابر خپل كورته ور ننووت . ازوخت وروسته (حبيبه) ده ته ډوډې راوړله او دده په مخ كښې ئې كيښوده، او دستى بهر ووته . (حميد) ډوډې وخوړله او په بستر باندې پريووت ، مګر ترصبا پورې ئې په ستر ګو كښې خوب نه و .

د ولسم ټوک

لمر ختلی و، چه (حمید) په داسې حال کښې چه ډیر پریشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و، له خپل کور څخه ووت.

د (حبیبه) په خونه کښې هېڅوک نه و، ولې چه (حبیبه) بهر په حویلۍ کښې وه او له کمېخه رائیسې یې خپل کورنی کار و کښې بخته وه ولې چه نن خپل پلار کره تلله. (حمید) دهغې خونې ته ورننووت او هر شي ئې په خو رادقت سره له خپل نظر څخه تیر کړل.

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چیغو کړه شو ځکه چه داسې یو مشکله معما چه دده په ماغزو کښې ئې له څو شپو او ورځو څخه راپیسې ځای نیولی و، پخپله حل شوه.

یعنې دده دوروور یو خورا لوی قد ښووونکی عکس د (حبیبه) د چپر کټ ترخوا دیوال سره ولاړ و.

هو! دا څېره د (مجید) وه چه ددغه په وخت کښې ئې د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په یو ښائسته چوکاټ کښې ئې نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډیر ویریدلی و علت ئې همدا و، چه د خپل وروور په دې قد نما عکس باندې ئې سترګې لګیدلی وې.

په رښتیا سره چه خیال پر ورز ماغزو تل داضطراب او دپریشانی په وخت کښې دخیال او دحقیقت په منځ کښې فرق نشی کولای. لکه چه په (حمید) باندې هم همدا توقه شوی وه.

یعنې (مجید) ددوی له عاشقۍ او پټو خبر و ځنې هیڅ خبر نه و، او هغه پخپل سفر کښې مصروف و. داشیان فقط د (حمید) واهمې پاویری له خپل ځانه روغ کړی و. او دا په مینه هم هغسې لکه چه وه پاتې وه او اوښې نه وه مات شوی، بلکه روغ او غوړی هم هغسې موجود وه او دد وی دعاشقۍ اسرار لا چاته ښکاره شوی نه وه. نو هر کله چه هغه جټي خیال او واهمه (چه ددی ګردو و حشتو او ویرو سبب ګرز ید لی وه) له منځه ورک شوه، بیاهغه اور د (حمید) په سر باندې بل شو او له دې خبرې څخه چه دی غولیدلی و، او ورورئی لا دده په دې مینتوب باندې خبر شوی نه دی، ډیر زیات خوشحال شو. او دهغه مارغه په شان چه له لومی ځنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص شوی وی. دا نګړ په حویلۍ کښې دی خوا، او هغه خوا ګرزیده، او د خوشحالۍ او د نشاط په جوش کښې به داسې اوضاع له ده څخه لیده کېده لکه چه بیرته د ملکتوب دورې ته تللی وی.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډېرې خوشحالۍ څخه خیل سر له پېژوخنې نه وای پېژندلی، او په او چت غږ سره به ئې سندرې ویلې. کله به د ننه کورته ننوتلو او بیا به د حویلۍ په چپ او چاپیر کښې ګرزیده، لږ شیبه به د حوض خوا کښې کیناستلی خیل لاسونه او مخ او پښې به ئې وینځلې.

او بیا به ئې باغچه کښې قدم واهه ګلان به ئې شکول، ونو سره به ئې غېږې ورکولې ورو سته له دې څخه به بیا کورته ورننوتلو، کله به ئې میزاوچوکۍ او کتابونه په یو کنج کښې وطاروا او بیا به ئې هغه ترتیبونه د نګول په بل کنج کښې به ئې همغسې ترتیبات روغول.

دا ګړ د حرکات، او لوبې چه د (حمید) له اورې لیدلې کیدلې د خوشحالۍ، او نشاطنېۍ، او آثار و.

ګو یا چه (حمید) خوار ددې زیاتې خوشحالۍ، او نشاط په مقابل کښې مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئې نه درلود.

هو که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازې څخه تیره شی د زحمت او د ربړې موجب ګرزی، او له همدې جهته وائی چه په هر شی کښې اندازه ساتل او میانه روی خوراښه ده.

په دې وخت کښې (حمید) داسې یو دوست، او یارته اړ و چه د خپل زړه ددې خوشحالۍ اندازه ورته ووائی، او خپل هغه موهوم خپګان چه څو موده پخوا حتی پتې ورته پېښ شوی و، او اوس هغه خپګان په دې خوشحالۍ سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړی.

دا یو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالۍ او د خپګان په وخت کښې غواړی چه له نورو سره کښینی، او باځی، او خبرې، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتری سره وکوی او یو او بل سره وګډېږی، او خپل غم سپك او خوشحالی په هغه سره زیاته کړی . ګو یا په غم او ښادی کښې د خلقو ناسته او ولاړه په همدی فلسفه باندی بناده .

و مو ویل چه (حمید) غوښته چه د دی خوشحالی خپل مرا تب چا ته ور ښکاره کړی مګر افسوس چه ژن په کور کښی هیڅوك نه و او (حبیبه) هم خپل پلار کره تللی وه او دا یو اځی تو ب او دی خوشحا لی په (حمید) باندی زښت زیات اثر غورځولی و ، او هیڅ نه پو هیده چه څه وکړی تو پخپل ځای به آرام نه کیناسته ، او دا یو نیانو په شانی به دی خوا ، او هغی خوا ګرزیده ، دیوال سره به نیغ دریده ، او د چمن په منځ به پراخ لویده ، او په خیابانو باندی به ئی سر ګنډی وهلی ، او دو بو په ځانګو به ئی ټا او نه خوړل ، او خپل ځان سره به پرته پر ته غږ یده ، او په او جته سره به کټ کټ خندیده .

همسایګان چه د (مجید) د مسافری څخه خبر نه و ، او پو هیدل چه (حبیبه) او (حمید) هم به کور کښی دی . اول دا خبری ، او خندانه چند ا ن مټو جه نه و ، ځو هرڅله چه سور ماشور زیات شو ګرد سره په بادو باندی غونډه شوی وئی لیدل چه په کور کښی پرته له (حمیده) بل هیڅوك نه شته ، او (حمید) هم یخپلو پرتو خبر و کښی داسی تو د راغلی دی چه آسمان ، او ځمکه نه پیژنی ، او هیڅ ته ئی پام هم نشته .

نو له همدی جهته و چه ور وسته د (مجید) له راتګ څخه ، ګرد و همسا یګانو ورته و ویل چه ستا پلانی ورځ چه ته نه ته ، او نه د کلی په کور کښی وه (حمید) لیونی شوی و ، آیا په ریښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لیونی شوی له و ، ؟

دیارلسم ټوك

(حمید) رنځور شو، او په بستر کښې ولوېده (حبیبه) به دده خدمت کاوه، دوا به ئې ورکوله، او پارېزانه به ئې ورته پخوله . مګر له ده سره به نژدې نه کېناسته، او وروسته له کېښودو د دواء، او پارېزانې څخه به سمدلاسه بېرته تلله، او لپاره ددې چه نبايد رنځور په کورکښې یوانځې وي، نو یوې ښځې ته ئې له همسایګانو څخنې دده د خدمت، او باخبرۍ لپاره بلنه وکړله، او ښائي چه ددې بلنې په نسبت به بل کوم مقصد هم ددې تر نظر لاندې و .

په هر صورت سره وروسته له راتلو دهغې ښځې څخه دوی په کورکښې سره یوانځې نه وو . شپې او ورځې تېرېدلې او ورووروو (حمید) هم مخ په روغتیا کېښود، او په عین همدې ورځو کښې چه (حمید) لږڅه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفر څخه بېرته ورسیدو .

اوس نو کارونه لکه پخوا غوندې بیا جاري شول، او ددوی ناستې او ولاړې هم هغه عادي صورت ونیولو .

امتحان شروع شو (حمید) دورځې له مخې بهرته درومي، څوك نه پوهېده چه دی چېرته ځي ؟ او په څه کار باندې بخت دی ؟

(مجید) خیال کاوه چه دده ورور په امتحان ورکولو سره مشغول دی، او ښائي چه همداسې به هم وه، وبه ګورو . ولې چه دا قضیه وروسته لدېنه څرګندیږي، او د شپې او د ورځې په تېرېدو سره به ګردشیان ښکاره او د ټولو کارو له مخې لځنې به پرده لرې شي .

ورو ورو دپښې مینې دبحران دوره پای ته ورسېده، یعنی هغه لومړنی هیجانات او شورماشور او تلوسه ورکه شواه .

هو ! اور دبلېدو په شروع کښې له نورو او لوګو سره ګډ او تیار د ښکاري . په هره اندازه سره چه دهغه لوګی کمېږي، او رمخ په لړ ناګۍ زدی او تودښتګی زیاتیږي . همدا رازی دمینې لمبه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پردېښنې ورځو کښې مرموزه او ډېره وي ، او ګڼې او تياره ئې رياته وي . د شپې او د ورځې په تېرېدو سره د دغه هيجان او شور ماشور لږ يږي مګر قوت او زور ئې ډېر زياتيږي . او په دې وخت کښې خوارمين بخيل ژوند ګي کښې د داسې يو سخت درد احساس کوي چه دا لږ د ځنګلو په شان لږ وونکي او درد ښو نکي وي . غواړي چه چيغې ووهي مګر نفس ئې کوتاهي کوي . او وائي چه ځان کاڼه خبري او مخ په چول او بيابان کيږدي ، مګر جرئت ورته پاتې نه وي . په يوې بلې لمبې کښې ددده ګرد وجود سوزي ، او دننه په زړه کښې ئې د سکروټو سور انګار بليږي تعجب لا په دې کښې دې چه دې لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزي او دغه زړه د په همدې سکروټو باندې وريتيږي . او نه غواړي چه يو ساعت داسوي او دا تکليف له دغه څخه لرې شي . او که وغواړي هم امکان ئې نشته چه ورځنې دغه لمبه او انګار ورک شي .

دې ښې مينې خيله دا دوره هم ياتې ته رسوله او په دې دوره کښې هم (حميد) او هم (حبيبه) دواړه سره سرزيدلي او يو اله بل څخه لرې په سره اسکرېا دې ژړيدل مګر غريبه ئې په پورته کولو .

دورځې اله مخې به (حميد) اله کوره بهرته وتلو . دشپې اله مخې به هم ډير نا وخته کورته راتلو او کله کله به ئې شپې هم بهر تېرولې . او په بله شپه به ئې چه ورو ورپښتنه وکړې کواله چه هلکه بېرون شپه ولې کورته نوي راغلې ؟ چېرته وې ؟ هغه به سمدلاسه دا په ځواب کښې ورته ويل چه دخپل يو مکتبي ملګري به کور کښې په علمي خبرو او اترو سره د مشغول وو . (مجيد) به ددې اصولي ځواب په مقابل کښې هيڅ نه شو ويلې ولې چه دامتحان نږدې ورځ او کرد طالبانو به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه يو بل سره ښې او په عمومي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او دامتحان مقدمات سره تياروي .

مګر دا به داخبره تحقيق طلبه وه چه آيا (حميد) بخپل دې ځواب کښې ريښتونکي دي ؟ آيا هغه به رښتيا سره دعلمي خبرو لپاره دشپې بهرپاتې کيږي ؟ داخبره به ورو ورو سه ښکاريږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کله چه دمین لری والی ، او دعاشق فراق ، دمینی لمبه زیاتوی ، او دعشق سکروټی لا تازه کوی ، نو د (حبیبه) هم دعشق درد او دمینی سوی په دی ورځو کښی چه (حمید) سره ئې کتنه ، او ډیر ژر به ئې له هغه سره ملاقات کاوه ، زیاتیده . مګر سره له دی درد او سوی نسبت پخوانه په ظاهر کښی ژر آرامه ښکاریده .

زمونږ په دی داستان کښی په یوه خبره باندی لا تراوسه پوری تیاره پرته ده ، نوښائی چه داته په هغه باندی ژر خه رڼا واچوو . ولی چه تاسو هم خواه مخواه دی نقطی ته متوجه یاست او تراوسه پوری خدایږده چه ځوځلی به د تاسو په زړه کښی دا خبره تیره شوی وی ؟ .
آیا (حبیبه) عاشقه نه وه ؟

ولی (حبیبه) هم مینه شوی وه ! او دعشق په سکروټو باندی کړیده ! !

نو ډیر ښه ! (حبیبه) ولی دخپل دمین توب علامی نه ښکار ولی ؟ . . .

تیره ټکی همدادی چه اوس ئې مونږ ژر خه روښانه وو .

(حبیبه) ورو سره اندی ځخه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښی مغلو به شوه ، او غوښتل ئې چه دخپلی مینی او دعشق علامی (حمید) ته ښکاره کړی ، فقط د همدی خبری لپاره د خپل دعشق له ښکاره والو ځنی ستنه کیده ، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدی درد باندی آخته دی او بیڅره همدا ده چه ډیر ژر و مینی اقدام او میلان د هغه له خوا ری شروع شی ، ترڅو چه دمناعت او احترام ذهغه په زړه کښی زیات وی . مګر د (حبیبه) دا انتظار تر او سه پوری بی نتیجی پاتی دی او (حمید) سره له دی چه د دی د عشق د اور په لمبو کښی سوزیده ، مګر په دی فکر کښی ئې عملا تر اوسه پوری هیڅ اقدام نه دی کړی ، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته و کړی . همدا رازی (حبیبه) هم څو ځلی دمین توب تر تاثیر لاندی راغلی عزم او تصمیم او نیت به ئې کاوه چه د خپل د زړه خبره (حمید) ته ورښکاره کړی ، مګر د لطافت غرور ، او د زړاکت شعور ، او د او ینی او د معشوقیت دستور دی ته اجازه نه ورکوله چه په دی اظهار کښی اول پلا دا زغرد و کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یو عجیبه مخلوق دی . که ئی له ډیری مینی سا ، ترسنتونی پوری هم رسیدلی وی، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنی لاس نه آخلی. ځان کندن به کوی ، مگر نه غواړی چه دد ی د لو ینی په تاداو کښ کوم درز واویبزی . پخپلو پښو دقبر لحد ته روانیږی ، مگر له خپلی خودپسندی ځنی لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل ښائست او جمال په پنګه سره ، گرد جهان و پیری او گرد خلق خپل ځانته مسخر او تابعدار وگرزوی .

هو ! د ښځو په لاس کښ پرته له غرور ، او تکبر او خود پسندی ځخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او ځولځ به وی چه د ښځو د غروره د آسمان په مقابل کښ په خاورو باندی ناست نه وی او د ښځو د تکبر او مغروری په مقابل کښ به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) سره له دی چه د (حمید) دمینی په سکر وتو باندی تلیده، مگر په دی خبره باندی به ډیره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم ددی دعشق په لمبو کښی کړیده، او هر ځلی به ئی چه لیده چه (حمید) خوار ددی دمینی په اور کښی سوزی، او ددی په عشق کښی بالکل ناقرار دی ډیره به خوښیده او خپل ځان به خورا اوی، او ډیر ښکلی ورته ښکاریده او قصد به ئی کاوه چه پخپلی استغنا، او بی پروائی کښی باید چه کلکه او ټینګه وی. ترڅو چه (حمید) د خپل دعشق، او دمینی اقرار یا اظهار، او عرض ددی دجمال، او ښائست په دربار کښی وکړی، او دائی په خورا ناز او نیاز، او لوینی، او تکبر، او غرور سره واوری.

نو آیا ولی (حمید) دا خپل عرض دی ته نه کاوه؟ ... ددی خبری علت مو پخوا لدی ځنی څو ځلی لیکلی دی!.

په همدی صورت سره غوټی دوی میاشتی تیری شوی مگر دا یه مینه ښکاره نشوه.

هو! تر هغه پوری چه (حبیبه) د (حمید) له مینی ځنی خبره نه وه پېره وسیله او بهانه سره چه و هغه ئی د ځان په لوری متوجه کړو، او هر کله چه پوه شوه چه (حمید) هم د (حبیبه) دعشق په اور کښی سوزی، نو اوس ورځنی لری ګرزی، او غواړی چه دی وریسی ولګلی، او وریسی وګرزی.

آیا په دی وسیله سره امکان لری چه (حمید) په (حبیبه) پسی مئلوی ووهی؟ آیا دی زغر دکولی شی چه د خپل دزړه درد (حبیبه) ته څر ګند کړی؟ ... دا خبره به وروسته لدی ځنی ښکاره شی.

څورلسم ټوک

امتحانونه ختمیدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار لاره چه ژر تر ژره امتحانونه پای ته ورسیږي . ولې چه دده ورور (حمید) د تحصیلاتو دوره به دې امتحان کښې تمامیده ، او هغه د طب شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابیده .

(مجید) په خپل زړه کښې د (حمید) د سعادت ، او ښه ورځې لپاره خورا اوږدې اوږدې نقشې جوړولې ، او ویل به ئې چه اوس به خو ورځې وروسته دده ورور لکه چه تراوسه پورې په خپلو تعلیماتو کښې اول نمبر خوت په دې امتحان کښې به بیا هم اول نمبر شي ، او د ډاکټرۍ عالی الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیا به لویه دواخانه به جوړوي ، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کاندي ، او د هغې د حق المعالجې څخه به د مره ګټه ترلاسه کوي چه زه به په لږ موده کښې نه یوازې د خپل او د هغه د کور د ضروریاتو نواقص پوره کړی شم ، بلکه د (حمید) د واده او د کور سررشته به هم په ښه یوازې ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته د دې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیدیده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه د ستا د دې مهربانۍ او الطاف څخه ډیر خوشحال او شکرګذاریم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په دا ښه ساعت باندې بدله کړله ، او داسې باوفا او تابعداره او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار او باوفا او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی ، او په سر د هغه ماته دې هم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړېدی ، او د مره مهربانۍ او لطف دې را باندې کړېدی چه اوس زه له هر شي څخه بېغمه یم ، او د کور ، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دي .

د امتحان شپې ، او ورځې په هغه ډول سره پای ته ورسیدې ، او (مجید) به تل د خپل ورور د راتلو ته د سعادت په فکر ، او چرت کښې و خو ځلې د سرا یو ، او [illegible]

لیاره ولاړ تر څو چه یوه ښه ماڼی د (حمید) د شفاخانی لیاره غوره کړی چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلی شهادتنامی هلته کار وکړی.

همدا وجه ده چه له ډیری پلټنی څخه ئی د ښار په مرکز کښی یوه اعلی، او ښائسته ماڼی په ډیرو پیسو باندی د خپل ډاکټر ورور (حمید) د مطب یا شفاخانی لیاره په کرا سره واخیسته، او د هغی ګرد ابتدائی مقدمات ئی د (حمید) په اتفاق سره برابر کړل، او تل به (حمید) سره ددی نوی شفاخانی د راتلونکی رونق، او رواج په نسبت خبری، او اتری کولی.

اوس نو ددی نوی شفاخانی ګرد اوازم، او ضروریات، او ذخائر سره ټول شوی دی، او فقط د همدی خبری انتظار باسی چه د (حمید) شهادتنامه وروسته له لاس لیك څخه ده ته ورسیږی، او خپل ځان د ښار د نورو ډاکټرانو په جرګه کښی داخل کړی، او په علاج کولو، او دوا ورکولو باندی پیل وکړی.

دا یو ارمان، او آرزو وه چه (مجید) خوار به تل کوله. معلومه نه وه چه آیا (مجید) به خپلی دی آرزو باندی کامیابیږی؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږی چه څه پیښیږی.

دسږ کال سالانه امتحاناتو نتیجی نه یوازی د معارف د وزارت په مجله کښی بلکه په ګردو روزنامو کښی نشر، او خپری شولی، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هویت، او معرفی سره د عکسو د هغو چاپ شول. مګر (مجید) د اخبار رود دی برخی د لوستلو په باره کښی ځان ته تکلیف ورنکړ، ولی چه پوهیده چه ورور به ئی تل اول لمبر و او اوس که ډیر ناکام هم پاتی وی نو هرومرو به ئی دوهم، او دریم لمبر خو وړی وی.

په دی ورځو کښی دا خبره د تعجب او د حیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانی ورځو غوندی تل خپه او پریشان ګرزی، او په کور او نه بهر چا سره اختلاط او خبری کوی، تل د هغه له سترګو څخه اوښکی بهیږی، او سترګی ئی تنکی سری بریښی، هره ګړی او هر ساعت ساړه اوسیلی باسی، او د خپلی خونی په ګنج کښی په یوه ژور فکر کښی همیشه پروت وی. که کوم ځلی له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوره بهرته هم ځی نو له خپلو ملګریو او مکتبی رفیقانو سره هیڅ نه ګرزی چه نن او صبا به دی اوهغوی ددی ښار له لویو ډاکترانو ځنی حسابیږی .

نو هر کله چه امتحان پای ته رسیدلی و. نو اوس د (حمید) دخپګان علت څه شی و ؟.. او ددی پو اځی توب او پریشانی څه سبب لری ؟...

دا سوالونه به تل (مجید) له خپل ځان څخه کول، تردی چه دده په فکر کښی دا خبره ټینګه شوله چه د (حمید) دا وسنی خپګان علت به هم داوی چه په دی ورو ستنی امتحان کښی، دی عالی الاعلی یا اول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او دخپلو نورو کا میابو ملګرو ځنی شرمیږی چه ولی له هغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا ځنی چه تل به اول لمبر او عالی الاعلی خوت، د وهم یا پنځم لمبر وتلی دی.

له همدی جهته (مجید) دروز نامو کتلو ته متوجه شو چه وګوری چه (حمید) څو م لمبر په امتحان کښی ختلی دی؟ چه دو سره خپه او دلګیر ښکاری .

مګر هغه اخبارونه چه دامتحان نتیجی په کښی ښکلی وی دده په لاس (ددی لیاره چه دهغوی دنشر ځنی څو ورځی وتلی وی) نه ور تله. نو ناچاره شوی دیوا خبار اداری ته لاړ او دهغه دکلکسیون شعبی ته ورننوتلی داخبارو مجموعه ئی په خپل مخ کښی کیښود له او دامتحان له شروع څخه ئی تر پایه پوری ګرد اخبارونه په ډیر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تردی چه خپل مقصود ئی پیاموند ه او په لوستلو ئی پیل وکړ لو .

اول نوم ئی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئی په ډیر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئی و نه لید، تردی چه لسم نوم ئی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده دوروور نوم هیڅ په کښی نه بریښیده.

نو ئی بیا له سره هغه نامنویس ولوست، بیا نی هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلی ئی خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره ددوی د پلرونو نومونه او مسکنونه او پیژندنه ولوستلو . مګر بیا ئی هم کومه مثبته نتیجه ورځنی وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دمجید) زړه سمد لاسه په غر ځنګ باندی پرېوت وکولو ، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پیښ شو ، او ځکه او آسمان ورباندی ګرد وخرخیدل ، او رڼا ورځ و رباندی تیه تیاره شو له او هیڅ نه پوهېده چه اوس څه و کړی .

تو اېز شیبه ئی مدار وکولو او بیائی فکر ټول کړی دکامیاب طالبانو دنومو نو په لوستلوئی بیا شروع وکوله .

نوموړنه ئی یو یو له خپل نظره تېر کړل ، او دهر نامه له لوستلوځنی وروسته به ئی خوشا نیی مدار کولو او چرت به ئی واهه نه چه لیکوونکی یا نقل کوونکی یا دچاپخانی مرتبانو روزنامی مصحح په نومونوکښی څه تصرف یا غلطی کړې وی .

مګر سره له دی رازی دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اصلی مقصد باندی و نه رسید . او داخبار په دی مخ کښیچه دفارغ التحصیل طالبانو نوموړنه لیکلی شوی وونه ئی د (حمید) ار نه ئی د (حمید) په وزن او قیافی سره برابر کوم بل نوم مینده کړو چه وواٸی چه دا نوم د هغه په ځای سهوا یااشتباها لیکلی شوی دی .

بیائی دهغی روزنامی نوری صفحې او نوری شماری هم ولټولی مګر په هیڅ ځای کښی ئی نه دتصحیح په ډول او نه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کومه سابقه یا کومه کرښه ولیده .

نوئی خپله کونه پخپلی خولی کښی ترڅاښی لاندی نیولی خپل ځان سره ئی ویل چه داڅه ـ قصه او داڅه توقه شوه . »

د روزنامی له اداری څخه لکه پوښتنه ئی سړی چه ځکه او آسمان ورباندی حرخیدل او د تللو په وخت کښی به ئی کنګس خوړلو وروت ، او برابر دطبی فاکولتی په لوری راهی شو .

په دی ورځ کښی هلته هیڅوک نه و ، ولی چه د کلنی امتحانو دختمیدو په نسبت په فاکولته کښی تعطیل اوکړد طالبان او استاذان اومستخدمین رخصت وو . یواځی یو تن پیاده د نوکری والا په ډول هلته په پیره بندی ولاړو .

(مجید) دفاکولتی په صحن کښی دریدلی هغه پیاده سره په خبرو شو او د(حمید) د حال او احوال پوښتنه ئی ورځنی وکوله . مګر هغه پیاده خوار له دی قصو ځنی هیڅ خبر نه و ، بلکه له سره ئی له (حمید) سره څه پېژندګلی هم نه دراوده .

وروسته له دې ځنې چه (مجید) د (حمید) نښې او علامې ده ته وزېښکاره کړې د قدا و قامت او کالبو او د تنګ صفتۍ ورته وکړاو، نو پیاده وخندل او وئې ویل چه بس بس وې پېژند و ته هغه هلکی یې چه له بوی مباشتی راڅیسی مکتب ته نه راځی، او نور هلکان وائې چه هغه باد ساره شویدی.

د پیاده دی لنډی ګڼډی، او ساده خبری په (مجید) باندې ډیر سخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خپل ځان څخه تاوشوی، او داسې ښکاریده چه په هغه باندې ډیر سخت تندر لویدلی وی (مجید) له خپل واك ځنې وتلی سمدلاسه ئې په هغه پیاده باندې یرغل وکواو، او غو ښته ئې چه له ستونی څخه ئې ونیولی ځای په ځای ئې خپه کړی، او ساده ئې وباسی. مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئې نه وه، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئې کړی وه، حقتل به ئې له ظالمانو ځنی او ریدله) زر په تیښته شوی، او په کومه سوړه کښی ننوتلی ورځنی پټ شو.

دی کمبخت پیاده پرته لدې څخه چه رښتیا ئې ویلی و بله ئې هیڅ یوه ګناه نه لرله، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده، او اوس غواړی چه د خپل د ګنا هګار ورور قصه لهدې خوار پیاده څخه اخستلی د دې متل مصداق ځان وګرزوی چه «زور ئې په خوا نه رسی نو کته به ئې وهی».

که رښتیا وو یل شی رښتیا ویل په ډیر و ځایو کښی انسا نانو ته نقصان پېښوی د حدیث شریف مضمون دی چه:

(حق او رښتیا ویل خوراتر خه، او اوریدل ئې په نادانانو باندې ډیر سخت دی مګر پو هان ئې زغملی شی).

نو لدې جهته مونږ ویلی شو چه دا پیاده ګرم دی، او بایده دی چه (مجید) ئې له ستونی څخه ونیسی، او په مخ‌مخ ئې ووهی چه ولی ئې له دروغه و ونکی دروغو ځنی مخ آړولی «جنګ آچو ونکی رښتیا» ئې ویلی دی، او حال دادی چه نه یوازې د شرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ «سعدی» بلکه ګردو پوهانو ویلی دی:

(له جنګ آچوونکی رښتیا څښتن، روغه ووونکی او جوړه راوستونکی د زړه غ په څېر ځایونو کښې شبه دی).

مګر په حقیقت سره داپیاده باید ملامت، او ګرم و نه باله شي.

ولی چه دی کوم وزیر یا رئیس یا دفتر صاحب نه و چه داسې فلسفې باندی پوه وی، بلکه دی یو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادی، او معمولی سړی وچه په اخلاقی مصالحو، او مفاسدو باندی چندانی نه پوهیده، او دعوام الناس په دول به ئې تورتی او صافی خبری کولی، او پخپلی دی وینا سره ئې چه د (مجید) ډېر اصرار، او تفحص ځځه ئې وروسته وکوله، بل ئې هیڅ یو مدعا او مطلب نه درلود، بغیر له دی ځخه چه په واقعی حال احوال باندی (مجید) وپوهوی. ولی چه هغه خوار د (حمید) په نسبت هم ډېر پوهیده چه له یوی میاشتی راهیسی ئې په مکتب کښې نه ولیدلی، او د هغه ملګری به ویل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجید) ددی واقعی، او حقیقی خبری په اوریدلو سره دومره زیات په قهر شویدی چه که په دی پیاده باندی ئې لاس برسی نو ګیډه به ئې وشلوی. ولی دډېر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پیاده ورځنی وتښتیده، او ځان ئې تری تم کړ او.

(مجید) وروسته له دی ځخه چه پیاده ئې بیا نه موندو، په ډېر قهر، او غصه سره له مکتبه بهرته ووت، ځمکه او آسمان ورباندی له خپګانه ګرزیدل، او دنیا نه یوازی ورباندی تنګه بلکه تیاره هم شوی وه.

د مکتب په دروازه کښې ئې ژړ ځه ویل، او معطلی وکوله، او چرت به ئې واهه چه زه به خدای وهلی (حمید) چیری پیدا کړم چه دده دمکتب د نه ورتګ علت ورځنی وپوښتم چه دی ولی له یوی میاشتی راهیسی مکتب ته نه دی تللی؟ او په دی مهم، او عالی امتحان کښې چه دده، او زما په حق کښې دحیات تېزه یا دکیمیا نسخه وه ولی نه دی شامله شوی؟

وروسته له هغه بلا اراده روان شو، او ځو ساعته لالهانده. او ګرځانده، او پر یشانه په کوځو، او بازارو کښې یا کلانو او لیونیانو غوندی ګرزیده، او په دی فکر کښې به وچه

(حمید) پیدا ، او بیا یې داسې پښتنې ورځنې کوله .

... له دې ګرځیدو ځنې ګې پرته له ستوماني ځخه بله کومه نتیجه په لاس ورنه غله ، او په پای کښې ستړی ستومانه کورته ولاړه .

په کور کښې پوالحې (حبیبه) د مابنام په پخلي بخته وه ، او د (حمید) هم هلته څه پته او نبه نه‌ښکار یده (مجید) د (حمید) د کور د اتو لو ځخه ورو ستهٔ بی له کومې معطلۍ او د بل ځنی سمدلاسه له انګړه دده دیادلتو لو په قصد بهرته ووت ، او په زړه کښې ګې داخبره تینګه کړه چه ښرو مرو باید . زه (حمید) پیدا کړم ، او دا خبره ورسره سپینه کړم .

اوس نو ښائی چه مو نږ هم له (مجید) سره مرسته وکړو ، او د (حمید) لږ څه پته او نبه (که ممکنه وی) ورته پیدا کړو چه دی خدای وهلی او رسوا شوی چیرته تللی دی ؟ او په کوم کار کښې بخت دی ؟ چه هیڅ پته ګې نه ښکاری ! . . .

(حمید) په‌سهار د ورځ صباحی ګرځیده له خپلې خونې ځخه وتلی دی ، او معلومه نه دی چیرته تللی دی ؟ او څه کړی ؟ او په کومه جرت کښې په کومه ... په کښې وتلی دی ؟ ...

د (مجید) اوس لږ څه فکر په‌ځای شوی دی ، مګر خو ... ستړی ، او ستومانه دی او ورو ورو په کوڅو او بازارو کښې پلټنه کوی ، او چپ له پخوا ځخه چه‌چوب او چرته به‌تلو ، اوس له هر چا ځخه د (حمید) پښتنې کوی ، او دده په‌دوستانو ، او رفیقانو پسې ګرزی که له هغوی ځنې دده د استو ګنې ځای ځانته معلوم کړی شی ،

(مجید) چه هر چا ځخه د (حمید) پوښتنه کوله ، هغه به خپلې دې خبرې اظهار کولو . دده د کلاس دوه دری تنه طالبانو سره ګې هم چه ملاقات وکړ او هغوی له (حمید) دې خبرې وینا کړی وګې و یلوچه :

دو لږ له پوی مباحثې راتیسی د (حمید) به ټه باندې خبره پوجه چری دی ؟ لکن ځنې ملګکان وائی چه هغه لا لیپانده او کړ هانده او پر پښاره ، دی خوا او هغه خوا ګرزی او چاسره هیڅ خبری او اتری هم نه کوی او داسې بریښی لکه چه چرس ګې څکولی وی یائی شراب خوړلی وی یائی په چا باندې زړه بایللودی وی یا . . . ،،

پوټن بل مکتبی طالب العلم وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

« مونږ له یوی مباشتی باخلاو پښتو شپو رالیږی (حمید) سره هیڅ نه دی لیدلی سږ کال هغه په کلنی امتحان کښی هم حاضر نه شو، او که دی بدی امتحان کښی شریك شوی وی دهغه تعلیمات چه لوړ او عالی و، او فکر او عقل ئی هم هسك و، هرومرو به دعالی الاعلی شهادتنامی په اخستلو سره کامیاب شوی و. »

مگر دا چه هغه له امتحان څخه مخ اړولی دی. نو که لیونی شوی هم نه وی، مونږ او تاسو باید په هغه باندی د لیونی حکم وکړو. ولی چه دده دا حرکت هغه چاته پاتی کیږی چه غم وکړی، او په مباشتی خدمت ئی وکړی، او وئی ربیی او دردمند ئی کړی او بیا په لیونیلی باندی اوروړته کړی.

پنځم اسم توك

(حمید) داسی قصد او نیت کړی وچه خپل ځان مړ کاندی او انتحار وکړی او خپل زړه دداسی سختی پیښی ځنی (چه یوخوا ددنیا او د آخرت رسوائی او نقصان، او له بلی خوا دعشق او دمحبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی.

نه پوهیږو چه دا بد فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښی اوبدلی دی؟.

یخوا اد پنه هیڅکله داسی څه فکر وه دده په زړه کښی نه راتله.

فقط هغه او مخ کښیخ چه له کوره وووت، اوخا په دا بد فکر او حتی خیال دده په سر کښی ځای ونیو او هره کړی او هر ساعت دا ملعون او شوم تصور دده په زړه کښی ټینګیده او عزم او تصمیم ئی دحیل ځان د وژلو لپاره کلکیده...

هو! دغه ښوونی تعلیم او نی تربیه ځمونږ او ته ځان وژلو فکر، او د انتحار کناه کلمه وسو سه

ناڅاپه پېښېږي او هغوی کمبختان په ځای د دې چه د هغه خراب عواقب او بدې نتیجې ته فکر وکړي او وپوهېږي په داسې پوښتو اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم ګې عقبې خرابېږي، په انده شوي هغه ته اقدام کوي .

د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد بښو نکو او خرابو قصو، او چټې تلقیناتو، او فکر و وی .

چه داتول سره ګډشوي د ژوندون د خوښو لو غریزه (چه په هر یو ذی روح کښې شته) ضعیفه ګرزوي . او وروسته له دې څخه بې تعلیم او بې تربیې او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون او لیونتوب پیدا کیږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژني .

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښې یو بوتلی و . هغه د عشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښې ځان نه شو ساتلی . او زیات له دې څخه ګې توان نه و چه د عشق په لمبو کښې وسوزي ، او د مینې په سکروټو باندې وکړېږي .

له بل اوري متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذورا تو ته چه مو ابر خو ځلي اشاره کړې ده ، هم بري اشې موندلی . بلکه هغه بخپله په خوښو له چه د عاشقی تر دې حده پورې ورسېږي چه د انسانیت او اسلامیت له حده و د هبار سی ،او د ی خیل ځان دخیل ورور په مخ کښې او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمیدلی وویني .

بر سیره پر دی دافکر ګی هم په دماغ کښې واویدو چه دی په امتحان کښې هم شامل شوی

نه دی او ډېر ممکن دی چه له دی لوری هم د خپل ورور په مخ کښی ګرم او مسئول وګرزی. دا ګرد فکرونه او مشکلات دده په مخ کښی ودریدل او په سر دهغه دی فکر زیات تکلیف ورته پېښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبریږی چه زه په امتحان کښی شامله شوی نه یم او د هغی معشوقی په مخ کښی به زما مشرورور مانه زیاړی او کنځلی کوی او تنده او ترو شه به راته وائی.

دی به خپل ورورته څه ځواب ووائی؟ ....

دی وروسته له دی څخه چه په امتحان کښی ناکام پاتی دی. او دیو لوی ډاکټر به ځای کښی خوشی یو سوداګر پاتی دی څرنګه به پیغلی (حبیبه) سره مخامخ کیدی شی؟ ...

دی همیغسی چه د عاشقی په درس کښی ناکام او نیم ګړی پاتی دی د طبی امتحان څخه هم بی برخی شویدی، داښه ده چه ومری، او وروسته لدینه ژوندون ونکړی! ...

دارازی فکرونو چه مونږ لږ څه اشاره ورته وکړله د (حمید) په ماغزو کښی ننځای نیولی و اودده زړه به ئی بخښاوه او له ژوندون څخه ئی موړ او زړه ئی ورځنی تور کړی و، او تینګ قصد ئی کړی وچه هرومرو باید خپل ځان مړ کاندی... مګر نه پوهیده چه په کومه وسیله سره دی عمل ته اقدام وکړی؟.

دا خبره د تأمل کولو او سنجولو وړ وه، نو ځکه هغه ددی خبری په اطراف او شاؤ خوا کښی فکر کولو.

آخر ته دا غوټه هم خلاصه او دا مشکل هم (حمید) ته حل شو. ولی چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښی راز راز انتحارونه او د خپل ځان د وژلو احوال لوستلو، او په عین زمان کښی ئی په طبابت او ډاکټری کښی هم تر دی اندازی پوری مهارت درلود، چه هرڅوک ووژلی شی او داسی زهریات په فکر کښی ورغلل، چه د هغو دیوی ځرکی له خوړلو، یا د یوه څاڅکی له څکلو څخه، چټ پټ سړی مری.

دا ته ئی چه نیت او تصمیم د خپل ځان د وژلو دپاره ټینګ او وسیلی او صورت ئی هم دده په فکر کښی ځای ونیولو، نو ژر ئی خپله کتابچه او قلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکی قصه ئی په یو دردناکه صورت سره د (حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندی ولیکلو.

وروسته د لیکلو د دی داستان څخه سمد لاسه د یو دوا فروشی دکان ته تللی دیسوی ساختګی نسخی په وساله سره ئی وروسته له ورکولو د شویسو لخنی یو خطرناك زهر و بیرو دل او تیاره مابیا ئې په ډیر بد وضعیت او بد احوال (چه هر څوك د هغه له لیدلو څخه د ده په دی بد مقصد او نیت باندی له ورا څخه پوهیده) انګړ کښی ننو تلو .

(حبیبه) چه له څه دخپل میړه له وضعیته پوه شوی وه چه (حمید) اتوی او ورته به ښېړدی نوله ډېر د وخته رائیسی پخپل محبوب او معشوق او مین (حمید) پسی پخپله هم ... ګی ئی له سترګو څخه توئیدی او دده په انتظار کښی ډیره غمجنه ناسته وه .

څه وخت چه د(حبیبه) نظر د(حمید) په قد او قامت باندی ولګیده ، د هغه وربانه دی رڼا او ژړا ګی په خندا بدله شوه ... سمد لاسه د خوشحالی ئی ... خپګان باندی بدله شوه

... (حمید) رنګ ... ډیر ... ئی ... شو او ژړنی ...
... د ... وخت او د ... ئی ... رنګ ... او بالکل ... او ... ئی
... نظر کښی داسی ... چه ... ئی خپلی وی ، ... دوړی ورباندی توئی شوی وی .

پوهیږم چه د عاشق او د معشوق په منځ کښی داسی یو قوی او کلکه رابطه تل موجوده وی چه یو د بل په درد او خوږ و باندی له ورا پوهیږی او یو د بل په غم او اندیښنه کښی هرو مرو شریك وی (حبیبه) هم له څو ورځو څخه په دی خوا (حمید) غوندی غمجنه وه او مخصوصاً بیا نن له سبا رائیسی ... خوږ بنه او خورا غمګینه ناسته وه ، او له مازیښین څخه رائیسی بالکل ځمکه او آسمان ورباندی ... او ګوری او ساعت د (حمید) ښائسته ښکلی مخ ، او نا وکړی بیر تو نه ، او صفا چیټه ژیړه او ... غټی توری سترګی ، او ... توری غوړی څنی ، او ... قد او خوږی خبری ، او ... حرکات ، او ... صفات ، او ښه اخلاق ، او زیات شرم او حیاء ، او ډیره ... مسلمانی او ... ګا رتی او ... اوصاف د دی په خرابه زړګی کښی ګرځیدل ، او د سترګو ړوبو او په ... د (حمید) څېره د دی ... سترګو څخه نه وتله ، او اوس د(حمید) د دی خراب او ابتر و صعبت دلید او څه بالکل ... ئی ، او ... شوی پریشانی او سودا ئی له حده زیاته شوه او د (حمید) ګرد و حرکاتو او سکناتو ته چه د او ... په ... ئی کول خورا زیاته دقیقه ... او د سترګی د یوری په اندازه ... هم هغه له خیلو سترګو څخه نه غورزاوه .

داول ماښام وخت دی ، او (حمید) په خپلی خونه کښی د څراغ په مخ کښی ناست

په یوژور چرت کښې ډوب تللی دی . (حبیبه) دهغې کړکۍ څخه بهرچه دده ترخوا پرانیتلې وه
په تیاره کښې دده په پېړه باندې ولاړه وه لکه چه د(حمید) له وضعیته پوه شوې وه چه دی
کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لري ، او نبائي چه زه ځان پرې خبره کړمه .

(حمید) له هغې خپلې صراحۍ څخه چه دده په مېز باندې ایښې وه په ګلاس کښې او به وا چولې
او ور وسته له هغه دوه یا لوري څېر شو چه څوك خو به ده ته نه ګوري .

هر کله ئې چه اطمینان پیدا شو چه هیڅوك ده ته نه ګوري ، او د هیچا ده ته پام نه دی .
نو یوه پوړۍ سپین سفوف ئې له خپل جیبه وویستلو ، او ژر ئې په ګلاس کښې تش کړلو .
بیائې خپله کتابچه له جیبه وویستله ، او څو نورې کرښې ئې ورباندې و لیکلې ، او هغه ئې
پرانیتلې د څراغ ترخوائې په مېز باندې کېښېنوده . بیائې نور کاغذ ونه هم له خپل جیبه و ویستلو
څېنې ئې بېرته په جیب ، او ځینې ئې څیرې کړل . بیائې له ناامیدۍ څخه ډکه یوه کتنه خپلو
کتابو ، او اسبابو ، او خونې ته وکړه ، او بیائې د ریښه له [illegible]
له خپل ځان سره وویل چه راشه اه ورابو آخري دیدن له (حبیبې) [illegible]
او اوبو سره وکړه وروور خوږې په کور کښې نشته چه دهغه لاس نه مې هم مچې کړې وې
نو وروسته له هغه څخه دا د مرګي کنډول په سر نسکور کړه ، او ځان له دې ډك دوسوسي
جهان څخه آرام کړه .

(حمید) د خورا نا امیدۍ ، او مأیوسۍ په وضعیت له خپله کوره بهر ووت ، او غوښته ئې
چه اول له آسمان ، او سپوږمۍ ، او ستورو ، او د باغچې له ګلانو ، او د حوض له
او بو سره خدای پاماني ، او وداع وکړي ، او په آخره کښې به له ورا (حبیبه) و ینې
وروسته له هغه به د زهرو پیاله په سر اړوي .

(حمید) دانګړ په باغچه کښې د حوض تر خوا ولاړ سپوږمۍ ، او ستورو ته ئې په یو
عجیب حسرت ، او نا امیدۍ سره کتل ، او د دنیا نرۍ وږمې به ئې پخپلو سوګمو کشکولی
او د ژوندون خوندونه ، او مزې ته به ئې فکر کاوه ، او د مرګ سخت ساعت ، او تکلیف څخه ویرېده .

کله به ئې ویل چه څه له دې فکر څخه تېر شه !! او د ژوندون نعمت غنیمت وبوله !...
بیا به ئې چه د عشق تکلیف ، او رسوائي ته کتل ، او د امتحان ناکامۍ ، او ملامتۍ به ئې
چه لېد له نو بغیر له دې څخه چه خاوره ګۍ پر ده شي بل ئې هیڅ یوه چاره نه تر سترګو کېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی تر ددو، او تند بدب کښې (حمید) بیا گسته شو د فیقی ډوب تللی و ، او هیڅ ئې ونه لیده چه (حبیبه) له ورا دمخه له هغو گردو حرکاتو څخه چه په کوټه کښې ئې کول خبره شوې ده، او په مجرد د بهر وتلو دده څخه له کوټې هغه سمدلاسه په کوټه کښې ننوتلې، او « د (حمید) د انتحار علت » ئې او ستلی، او د زهر کنډولی ئې لیدلی او هغه ئې په سر اړولی دی !!! ...

ناڅاپه ئې د (حبیبه) ګړیکه تر غوږه شوه چه وائې :

... زه د ځار شم حمیده ! زه هم د ستاسو په درد کښې اخته یم . دادی چه د ستاسو د ډاکټری دا اوله نسخه زه پرومبی استعمالوم . هله زر شه راشه زما د سترګو توره داکټره ، چه د ستاسو دپاك عشق دا مریضه د ستاسو د نسخې په استعمالو کښې څه غلطی ونکړی !!! ...

په دې د داورېدو سره دی غبز (حمید) و پوهیدلو چه (حبیبه) دده خوښې ته ننوتلې ده ... ده، او اوس ده باندې مسخرګی کوی او خاندي ...

... ی حونی په اوری رهی شو .

په مجرد د ننوتلو په کوټه کښې له یوې هولناکه منظری سره مخامخ شو .

یعنې و ئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لری ، او لکه مار غوندی دی خوا ، او هغه خوا ته اوښتی ، او رغړی ، او نژدی ده چه ساه ئې ووزی .

(حمید) په ډیره چالاکی سره د خپل د محبوبې (حبیبه) سر له ځمکې څخه پورته کړی په غیږ کښې ئې ونیولو، او په نارو، او سورو باندې سرشو ، او چیغې به ئې وهلې . مګر (حبیبه) باندې تیره شوې وه ، او کار له کاره وتلی و ...

(حمید) چه دا دردناکه وضعیت ولید نو فی الحال ئې هغه پاتې شوی زهر چه کنډول بری کښې پاتې و ، په سر باندې اړولی تر آخر پنې څاڅکې پورې ئې وڅښلو او د (حبیبه) تر څنګه د زهرو له تاثیره وغځید .

په عین همدې وخت کښې چه د (حبیبه) ساه ددې په کوګل کښې خرهار لری ، او (حمید) لکه مارغوندی پخپل ځان باندی تاؤنه خوری فشهار کوی ، بدبخت (مجید) هم ستړی ستومانه کوټې ته ورننوت ، او د خورا زیات خرهار او فشهار په اثر چه (حمید) له کوره څخه ئې واورېدو ګرګیلې همغې خوا ته رهی شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا څاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښتچه هر سړی به ده غې له لیدو او کتنې څخه خوراز یاته تراخوږ اوډېر ز یات به ئې ژړل، او هك پك به پاتې کېدو!
یعنې ییمخی او ګلالی ښځه ئې (حبیبه) یوخوا کېږه وزه پرته او ژ به ئې له کاره لوېدلې!! او دمرګي ورو ستنۍ سلګۍ وهی !! .. او مړی !!! ... اوښاګـنه اوښکلی وروړ ئی (حمید) په بله خوا په سر باندې چړ ایزی اوځان کندن لری! .اولاس اوپښې آچوی !! .. اوسترګی ئې تکی سپینی اوښتی دی !!! ...
هرڅو مره چه کور ورانی او کمبخت (مجید) بی اختیاره چیغی وکولی اوبی وا که ناری او سوری ئې وهلی اوحبیبه!.حبیبه !!.. حبیبه !!! ..ئی ویلی او واز خطاوار خطائی خوځوله.اولهځا یه ئې پورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله !!! ...
حبیبه نامراده له لاسه وتلې،اوبل عالم ته رسیدلی وه !!! ...
بیائی په چیغو باندی پیل کړی له ژړاخخنی پوری راوری ډك ستونی سره حمید! .حمید!!.. حمید!!!...ئی ویل.
(حمید) په خورا زحمت اوتکلیف سره دده پهاوری سترګی آړولی، په نیولی اوغوږ غږ سره ئی «بلی!» وویـل :
(مجید) ز رترر ره په هغه باندی ځان نسکور کړی له خپلو سترګو څخه ئی غتی غتی اوتو دی تودی اوښکی د هغه په مخ باندی توئی کړی .وئی پوښتیدلو :
«زماد زړه سره! تاسو باندی څه توقه شوی ده؟ ... اوزه ولی خپل کور په داسی سخته ویره کښی ککړ ګورم ؟ ... »
(حمید) چه د زهر څکـلو په واسطه دنیم بیهوشی په حالت کښی لاس او پښی وهلی خپلی سترګی ئی پرانیتلی خوځلی ئی پخپل سر سره هغی کتابچی ته چه په میز باندی دڅراغ ترڅنګ پرانیتلی ایښی وه، اشاره وکوله اوورو سته له دی څخه ئی په خورا زحمت اوډیر تکلیف سره چه خپل ګردی پاتی قوا وی ئی په ویلو ددی څو توریو باندی وښندل وئی ویل :

داد هـ دځان ساتنی او د وظیفی اودمینی نتیجه

وروسته له دی څخه ئی په سلګی وهلو باندی پیل کړی !.. له ستر ګوڅخه ئی اوښکی بهولی !! .. لاس او پښې ئی آچولی ، و چ کلك واوښد !!! ...
د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کورپه سر آخیستی اولږ څه وروسته همسایګان او پولیسان په دی کور کښی ور توئی شول ..

٭(۸٤)٭

٭ خاتمه ٭

د کابل ښار ورځپاڼو کښې دا خبر په ګرد ښار او په دوی دری ورځو کښې په ګرد عالم کښې خپور شو چه ... پرون شپه ... ښار په ... برخه په فلانی کوڅې او سرای کښې د دوه تنه (حبیبه) او (مجید) نامي ... په سلسله سره انتحار کړیدی نن په دغوی جنازه د پولیس د ماموریت او دطبي ډاکټر له ... څخه وروسته ښخېږي له رسیدلي اطلاع سره برابر د دوی د انتحار سبب په یوه کتابچه کښې ... دردناکه صورت سره لیکلي شوی د پولیسانو په لاس لوېدلی دی چه سر له سبا به د پولیسانو په مجله کښې دیا ورځی په دول چاپېږي .

څو ورځې وروسته لدې څخه ددې چاپ شوي خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوله :

« په څلفه کور کښې چه په فلانی ورځ دوه انتحارونه پیښ شوی و او دغه زړه خوږ وونکی علت او سبب د پولیسانو په مجله کښې هره ورځ چاپېږی پو بل سړی هم استوګنه لري له څه ابرسو ... شوېدی او نن دبلدیې له خوا دارالمجانین ته ورو سپارل شو »

٭

٭ ٭

څو ورځې وروسته چه څوك دارالمجانین ته ورتلل، نوهلته به ئې خوار (مجید) لیدو چه د ږیر خدای د لګیږ په یوه کنج کښې ناست دی . او خپل د واړه لاسونه ئې تړلي لا ندي نیولی تپ تپ هره خوا ګوری .

په ظاهر کښې غیر له زور خېښانه بل هیڅ یوه دلیو نوب نښه د دغه په وجود کښې نه لیدله کېده .

فقط کله کله به ئې ډاکترانو ته ویل :

« زما ور ورهم یو لوی ډاکټر دی او په فلانی کوڅه کښې ئې، شفاخانه ده، چه زه ئې په میاشتی دوه زره روپۍ کرا ور کوم »

له دی څخه زیاتې نوری خبری او اثری له دغه کمبخت څخه نه اوریدلی کېدی او د نورو لیونیانو په منځ کښې دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بې ضرره بریښېده . « انتهی »

(د مؤلف یاد داشت :)

« ددې قصې اساسی موضوع د باندینی مطبوعاتو څخه اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه « کشککی »

د کابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کشککی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library